

ພຣະຄຳພີ

ພຣະຄຳ ດານີເອນ

ສະບັບ 2010

ດານີເອນ

ບົດທີ 1

ເຍົາວະຊົນອິສຣາເອນທີ່ລາຊະສານັກ

ເນບູກາດເນັດຊາ

¹ໃນປີທີສາມແຫ່ງລາຊະການເຢໂຮຢາກິມ ກະສັດລາຊະອານາຈັກຢູດາ ເນບູກາດເນັດຊາ ກະສັດລາຊະອານາຈັກບາບີໂລນ ໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ປິດລ້ອມເມືອງໄວ້. ²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ເນບູກາດເນັດຊາ ຈັບເອົາກະສັດເຢໂຮຢາກິມ ແລະຍຶດເອົາສິ່ງຂອງບາງຢ່າງຈາກຄັງພຣະວິຫານ ແລ້ວເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ເອົາພວກຊະເລີຍໄປຍັງບາບີໂລນ ແລະເອົາສິ່ງຂອງທີ່ຍຶດໄດ້ນັ້ນໄປເກັບໄວ້ໃນພະຄັງ.

³ພະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງໃຫ້ອັດຊະເປນັດຫົວໜ້າພະນັກງານ ເລືອກເອົາພວກຊະເລີຍອິສຣາເອນທີ່ເປັນຄົນໜຸ່ມບາງຄົນ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອພະວົງ ແລະເຊື້ອສາຍເຈົ້ານາຍ. ⁴ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ງາມ ມີສຸຂະພາບສົມບູນ ມີຄວາມສະຫລາດ ໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນເປັນຢ່າງດີ ແລະມີປັນຍາຫລັກແຫລມ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄຸນສົມບັດເຂົ້າຮັບໃຊ້ໃນພະລາຊະສານັກ ອັດຊະເປນັດຈະເປັນຜູ້ສອນໃຫ້ພວກເຂົາອ່ານ ແລະຂຽນພາສາບາບີໂລນໄດ້. ⁵ພະລາຊາຊົງສັ່ງໃຫ້ນໍາເອົາອາຫານ ແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນ ທີ່ພະອົງຊົງສະເຫວີຍມາໃຫ້ພວກເຂົາກິນດື່ມທຸກມື້ ໃຫ້ລ້ຽງດູພວກເຂົາຢູ່ເປັນເວລາສາມປີ ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງຈະຖືກນໍາເຂົ້າເຝົ້າພະລາຊາ. ⁶ໃນບັນດາຄົນທີ່ຖືກຄັດເລືອກເຫຼົ່ານີ້ມີຊາວຢູດາຢູ່ນໍາ ຄື ດານີເອນ ຮານານີຢາ ມິຊາເອນ ແລະອາຊາຣີຢາ. ⁷ຫົວໜ້າພະນັກງານໄດ້ເອີ້ນຊື່ພວກເຂົາໃໝ່ດັ່ງນີ້ ດານີເອນເອີ້ນວ່າ ເບນເຕຊັດຊາເຣ ຮານານີຢາເອີ້ນວ່າ ຊັດຣັກ ມິຊາເອນເອີ້ນວ່າ ເມຊາກ ແລະອາຊາຣີຢາເອີ້ນວ່າ ອາເບດເນໂກ.

⁸ດານີເອນໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າ ຈະບໍ່ເຮັດຜິດພຣະເຈົ້າຍ້ອນອາຫານ ແລະນໍ້າອະງຸ່ນຂອງພະລາຊາ ເພິ່ນໄດ້ຂໍຮ້ອງອັດຊະເປນັດຜູ້ເປັນຫົວໜ້າພະນັກງານໃຫ້ຊ່ອຍເຫລືອຕົນ. ⁹ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງເຮັດໃຫ້ອັດຊະເປນັດມີເມດຕາຈິດ ແລະສົງສານດານີເອນ. ¹⁰ແຕ່ອັດຊະເປນັດບອກດານີເອນວ່າ, “ຂ້ອຍຍ້ານພະລາຊາ ພະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າກິນ ແລະດື່ມຂອງເຫຼົ່ານີ້ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕຸ້ຍພິເໝືອນຄົນໜຸ່ມອື່ນໆ ພະອົງອາດຈະຊົງສັ່ງປະທານຊີວິດຂ້ອຍກໍໄດ້.”

¹¹ດັ່ງນັ້ນ ດານີເອນຈຶ່ງໄປຫາຄົນຍາມ ທີ່ອັດຊະເປນັດແຕ່ງໃຫ້ຄວບຄຸມຕົນກັບໝູ່ອີກສາມຄົນນັ້ນ. ¹²ເພິ່ນເວົ້າວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍກິນແຕ່ຜັກກັບນໍ້າລ້າງລອງເບິ່ງຈັກສືບມື້. ¹³ໃຫ້ທ່ານສັງເກດເບິ່ງພວກຂ້ານ້ອຍກັບຄົນໜຸ່ມທີ່ກິນອາຫານຂອງພະລາຊາ ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງຕັດສິນໃຈຕາມທີ່ເຫັນສົມຄວນ.” ¹⁴⁻¹⁵ຄົນຍາມໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ພວກເຂົາລອງເບິ່ງສືບມື້ ເມື່ອໝົດກໍານົດສືບມື້ແລ້ວ ກໍເຫັນວ່າພວກເຂົາມີສຸຂະພາບແຂງແຮງກວ່າພວກທີ່ກິນອາຫານຂອງພະລາຊາ. ¹⁶ດັ່ງນັ້ນ ຄົນຍາມຈຶ່ງບໍ່ເອົາອາຫານ ແລະນໍ້າອະງຸ່ນຂອງພະລາຊາໃຫ້ພວກເຂົາກິນ ໃຫ້ກິນແຕ່ຜັກກັບນໍ້າລ້າງ ຕາມທີ່ພວກເຂົາສະເໜີມາ.

¹⁷ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພວກຄົນໜຸ່ມສີ່ຄົນນີ້ມີຄວາມຮູ້ ມີຄວາມຊໍານິຊໍານານໃນວັນ-

ນະຄະດີ ແລະປະລັດຊະຍາເປັນຢ່າງດີ ພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ດານີເອນ ຊຳນານການແປນິມິດ ແລະແກ້ຄວາມຝັນ. ¹⁸ເມື່ອຄົບຖ້ວນກຳນົດສາມປີທີ່ພະລາຊາຊົງກຳນົດໄວ້ ອັດຊະເປນັດກຳນົດ ຄົນໜຸ່ມທັງໝົດເຂົ້າເຝົ້າກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາ. ¹⁹ພະອົງຊົງສົນທະນາກັບພວກເຂົາ ກໍຊົງ ເຫັນວ່າ ດານີເອນ ຮານານີຢາ ມີຊາເອນ ແລະອາຊາຣີຢາສະຫລາດກວ່າຄົນອື່ນໆ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຮັບລາຊະການໃນພະລາຊະສຳນັກ. ²⁰ບັນຫາ ຫລືຄຳຖາມທີ່ພະລາຊາຊົງ ຍົກຂຶ້ນມານັ້ນ ພວກເຂົາຮູ້ໝົດ ພະອົງຈຶ່ງຊົງເຫັນວ່າທັງສີ່ຄົນນີ້ຕອບໄດ້ດີກວ່າພວກໝູ່ ຫລືໝໍ ມົນໃນລາຊະອານາຈັກຂອງພະອົງເຖິງສິບເທົ່າ. ²¹ດານີເອນ ໄດ້ຮັບລາຊະການເລື້ອຍມາຈົນເຖິງ ສະໄໝໄຊຮັດເປັນກະສັດ ແຫ່ງລາຊະອານາຈັກບາບີໂລນ.

ບົດທີ 2

ພະສຸບັນຂອງກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ

¹ເມື່ອເນບູກາດເນັດຊາຊົງເປັນກະສັດໄດ້ສອງປີ ກໍຊົງຝັນ ອັນເຮັດໃຫ້ເປັນທຸກໃນພະໄທຈົນ ບັນທົມບໍ່ຫລັບ. ²ດັ່ງນັ້ນ ພະອົງຈຶ່ງຊົງຮັບສິ່ງໃຫ້ພວກໝູ່ ໝໍມົນ ໝໍຜີແລະໝໍວິຊາອາຄົມມາ ທູນຄວາມຝັນນັ້ນແກ່ພະອົງ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາເຝົ້າພະລາຊາແລ້ວ. ³ພະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ ພວກເຂົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຝັນບໍ່ດີ ເປັນທຸກໃຈຫລາຍ ເຮົາຢາກຮູ້ວ່າຄວາມຝັນນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ.”

⁴ພວກເຂົາໄດ້ຂາບທູນພະລາຊາເປັນພາສາອາຣາມວ່າ, “ຂໍພະອົງຊົງພະຈະເລີນເຫັນ ຂໍຊົງ ເຫລົ້າຄວາມຝັນຂອງພະອົງໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຟັງ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ທູນຖວາຍຄວາມແກ້ ແດ່ພະອົງ.”

⁵ພະລາຊາຊົງກ່າວຕໍ່ພວກໝໍວິຊາອາຄົມວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຕັດສິນໃຈແລ້ວວ່າ ຖ້າພວກເຈົ້າບອກ ຄວາມຝັນ ແລະແກ້ຄວາມຝັນໃຫ້ເຮົາບໍ່ໄດ້ ເຮົາຈະຂ້າພວກເຈົ້າຢ່າງທາລຸນ ແລະທຳລາຍບ້ານ ເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າຖິ້ມ. ⁶ແຕ່ຖ້າພວກເຈົ້າບອກ ແລະແກ້ຄວາມຝັນໃຫ້ເຮົາໄດ້ ເຮົາຈະໃຫ້ລາ- ງວັນ ແລະກຽດຕິຍົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ພວກເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງບອກຄວາມຝັນ ແລະແກ້ຄວາມຝັນ ໃຫ້ເຮົາເສຍ.”

⁷ພວກເຂົາໄດ້ທູນພະລາຊາອີກວ່າ, “ຖ້າພະອົງຊົງເລົ່າຄວາມຝັນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮູ້ ພວກຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງຈະແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນໄດ້.”

⁸ແລ້ວພະລາຊາຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຄິດແລ້ວວ່າ ພວກເຈົ້າພະຍາຍາມທ່ວງດຶງເວລາໄວ້ ເພາະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຄົນຕັດສິນໃຈເດັດຂາດ. ⁹ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ບອກຄວາມຝັນໃຫ້ເຮົາຮູ້ ພວກ ເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບໂທດຢ່າງດຽວກັນ ພວກເຈົ້າໄດ້ພ້ອມໃຈກັນຕົວະຈົນກວ່າເຮົາຈະປ່ຽນໃຈ ແຕ່ ເຮົາຊິບໍ່ປ່ຽນ ຈົ່ງບອກຄວາມຝັນແກ່ເຮົາເສຍ ເຮົາຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນໄດ້.”

¹⁰ພວກໝໍວິຊາອາຄົມໄດ້ທູນພະລາຊາວ່າ, “ບໍ່ມີຄົນໃດດອກໃນພື້ນພິພິບນີທີ່ສາມາດບອກສິ່ງ ທີ່ພະອົງຢາກຮູ້ໄດ້ ບໍ່ມີພະລາຊາອົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະຊົງລິດອົງໃດໂຕ່ຖາມເຊັ່ນນີ້ກັບພວກໝູ່ ໝໍ ມົນ ແລະໝໍວິຊາອາຄົມ. ¹¹ສິ່ງທີ່ພະລາຊາຖາມມານັ້ນຢາກຫລາຍ ບໍ່ມີໃຜຈະຖວາຍຄຳຕອບ ແກ່ພະອົງໄດ້ນອກຈາກພວກພະຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນມະນຸດ.” ¹²ຍ້ອນການເວົ້າຢ່າງນີ້ ພະລາຊາຈຶ່ງຊົງ

ພິໂລດ ແລະຊົງຮັບສັ່ງໃຫ້ປະທານຊີວິດພວກໝໍຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນທີ່ປຶກສາມະຫາກະສັດໃນກຸງບາບີໂລນ. ¹³ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີພະລາຊະອົງການປະກາດອອກໄປວ່າ ໃຫ້ຂ້າພວກລາຊະບັນດິດທັງໝົດ ພ້ອມທັງດານີເອນ ແລະເພື່ອນຜູງຂອງເພິ່ນ.

ພຣະເຈົ້າຊົງບອກຄຳແກ້ຄວາມຝັນແກ່ດານີເອນ

¹⁴ຕໍ່ມາ ດານີເອນໄດ້ບອກຢ່າງມີພິກໄຫວແກ່ອາຣີໂອກ ຜູ້ບັນຊາການທະຫານປະຈຳພະລາຊະວັງ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ອອກໄປຂ້າທີ່ປຶກສາທັງຫລາຍ. ¹⁵ເພິ່ນໄດ້ຖາມອາຣີໂອກວ່າ, “ເປັນຫຍັງ ພະລາຊາຈຶ່ງອອກຄຳສັ່ງຮຸນແຮງເຊັ່ນນີ້?” ອາຣີໂອກກໍເລົ່າເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ດານີເອນຮູ້. ¹⁶ດານີເອນໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າພະລາຊາໃນທັນທີ ແລະທູນຂໍໃຫ້ພະອົງເລື່ອນກຳນົດເວລາປະທານ ເພື່ອວ່າເພິ່ນຈະໄດ້ຖວາຍຄຳແກ້ຄວາມຝັນແດ່ພະອົງ.

¹⁷ແລ້ວດານີເອນໄດ້ກັບຄືນເມືອເຮືອນຂອງຕົນ ບອກເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ຮານານີຢາ ມີຊາເອນ ແລະອາຊາຣີຢາ ເພື່ອນຂອງຕົນຮູ້. ¹⁸ເພິ່ນໄດ້ບອກໃຫ້ພວກໝູ່ເພື່ອນອ້ອນວອນ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ເທິງສະຫວັນຊັ້ນພ້າຊົງໄຜດອະທິບາຍເລື່ອງເລິກລັບນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກຂ້າຕາຍເໝືອນຢ່າງທີ່ປຶກສາຄົນອື່ນໆໃນກຸງບາບີໂລນ. ¹⁹ແລ້ວໃນຄືນນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຜີຍເລື່ອງເລິກລັບນີ້ໃຫ້ດານີເອນຮູ້ທາງນິມິດ ດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າເທິງສະຫວັນຊັ້ນພ້າວ່າ,

²⁰ “ຂໍສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫລອດໄປເປັນນິດ
ພຣະອົງຊົງມີບັນຍາ ແລະມິເດຊານຸພາບ.

²¹ ພຣະອົງຊົງຄວບຄຸມກາລະເວລາ ຊົງແຕ່ງຕັ້ງ ແລະປົດພະລາຊາ
ຊົງປະທານບັນຍາ ແລະຄວາມຮູ້ຮອບດ້ານໃຫ້ມະນຸດ.

²² ຊົງເປີດເຜີຍສິ່ງເລິກລັບ ແລະລັບລີ້ ຊົງຮູ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ
ແລະຊົງມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ອ້ອມຮອບ.

²³ ໂອ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງຂ້ານ້ອຍ
ຂ້ານ້ອຍສັນລະເສີນ ແລະຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະອົງ
ພຣະອົງຊົງປະທານບັນຍາ ແລະກຳລັງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ
ຊົງຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະຊົງໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກຕອບພະລາຊາ.

ດານີເອນບອກ ແລະແກ້ຄວາມຝັນໃຫ້ພະລາຊາ

²⁴ຕໍ່ມາ ດານີເອນໄດ້ເຂົ້າໄປຫາອາຣີໂອກ ຜູ້ທີ່ພະລາຊາຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຂ້າພວກທີ່ປຶກສາຊາວບາບີໂລນ ເພິ່ນເວົ້າວ່າ, “ຂໍຢ່າຂ້າພວກທີ່ປຶກສາທ້ອນ ໂຜດນຳຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປເຝົ້າພະລາຊາແດ່ ຂ້ານ້ອຍຈະແກ້ຄວາມຝັນຖວາຍພະອົງ.”

²⁵ແລ້ວອາຣີໂອກກໍຟ້າວນຳຕົວດານີເອນເຂົ້າເຝົ້າພະລາຊາ ແລະທູນພະອົງວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍພົບຄົນຢູດາຜູ້ໜຶ່ງ ໃນໝູ່ພວກຊະເລີຍ ລາວສາມາດຈະແກ້ຄວາມຝັນຂອງພະອົງໄດ້.”

²⁶ພະລາຊາຊົງກ່າວກັບດານີເອນ (ຜູ້ມີຊື່ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ເບນເຕຊັດຊາເຣ) ວ່າ, “ເຈົ້າສາມາດບອກ ແລະແກ້ຄວາມຝັນຂອງເຮົາໄດ້ບໍ່?”

²⁷ດານີເອນທູນພະລາຊາວາ, “ຂ້າແດ່ພະລາຊາ ບໍ່ມີໝໍວິຊາອາຄົມ ໝໍມົນ ໝໍມໍ ຫລືໝໍດູ ເລິກຍາມຄົນໃດດອກບອກພະອົງຢ່າງນັ້ນໄດ້. ²⁸ມີແຕ່ພຣະເຈົ້າເທິງສະຫວັນຊັ້ນຟ້າທີ່ຊົງສາມາດເປີດເຜີຍຄວາມເລິກລັບທັງຫລາຍໄດ້ ຂ້າແດ່ພະລາຊາ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກໃຫ້ພະອົງຮູ້ສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ ຄວາມຜັນ ແລະນິມິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ພະອົງຊົງບັນທົມນັ້ນມີດັ່ງນີ້: ²⁹ຄື ພຣະອົງຊົງຜັນເຖິງເລື່ອງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ ເພາະພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປີດເຜີຍເລື່ອງເລິກລັບ ໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ພະອົງຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ. ³⁰ເລື່ອງເລິກລັບນີ້ຊົງເຜີຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮູ້ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນສະຫລາດກວ່າຄົນອື່ນໆດອກ ແຕ່ຍ້ອນພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພະລາຊາຮູ້ຄຳແກ້ຄວາມຜັນ ແລະເຂົ້າໃຈພະດຳລິໃນພະໂທຂອງພະອົງເອງ.

³¹ຂ້າແດ່ພະລາຊາ ໃນນິມິດຂອງພະອົງນັ້ນ ພະອົງໄດ້ທອດພະເນດເຫັນຮູບຂະໜາດໃຫຍ່ ຢືນຢູ່ຊ່ອງພະພັກ ຮູບນີ້ສ່ອງແສງເຫລື້ອມ ແລະເປັນຕາຍ້ານ. ³²ຫົວຂອງຮູບນີ້ເປັນຄຳຢ່າງດີທີ່ສຸດ ເອິກ ແລະແຂນເປັນເງິນ ແອວ ແລະກົກຂາເປັນທອງສຳລິດ. ³³⁻³⁴ຂາເປັນເຫລັກ ຕີນເປັນເຫລັກປົນດິນ ຂະນະທີ່ພະອົງທອດພະເນດຢູ່ນັ້ນ ມີຫີນໃຫຍ່ກ້ອນໜຶ່ງແຕກອອກມາເອງ ໂດຍບໍ່ມີໃຜເຮັດ ຫີນນີ້ໄດ້ກະທົບໃສ່ຕີນເຫລັກປົນດິນຂອງຮູບນັ້ນຈົນແຕກມຸ່ນໄປ. ³⁵ແລ້ວໃນທັນໃດນັ້ນ ສ່ວນເປັນເຫລັກ ເປັນດິນ ເປັນທອງສຳລິດ ເປັນເງິນ ແລະຄຳກໍແຕກມຸ່ນໄປເໝືອນເຂົ້າລີບໃນເດີ່ນ ທີ່ລົມພັດປົວໄປໃນຍາມຮ້ອນ ໂດຍບໍ່ມີຮ່ອງຮອຍໃຫ້ພົບເຫັນເລີຍ ແຕ່ກ້ອນຫີນນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນພູເຕັມພື້ນພິພົບ ຄວາມຜັນນັ້ນເປັນດັ່ງນີ້ແຫລະ.

³⁶⁻³⁷ຕໍ່ໄປ ຂ້ານ້ອຍຂໍແກ້ໃຫ້ພະອົງຊາບ ຂ້າແດ່ພະລາຊາ ພະອົງຊົງເປັນຈອມລາຊາທັງປວງ ພຣະເຈົ້າເທິງສະຫວັນຊັ້ນຟ້າໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ພະອົງເປັນພະລາຊາ ຊົງປະທານລິດອຳນາດ ແລະກຽດຕິຍົດໃຫ້ພະອົງ. ³⁸ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ພະອົງເປັນຜູ້ປົກຄອງຄົນ ຕະຫລອດທັງສັດ ແລະນົກທັງປວງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນໂລກ ຫົວຄຳນັ້ນແມ່ນພະອົງເອງ.

³⁹ຕໍ່ຈາກພະອົງໄປຈະມີລາຊະອານາຈັກໜຶ່ງອີກ ເປັນລາຊະອານາຈັກນ້ອຍກວ່າຂອງພະອົງ ແລະຫລັງຈາກນັ້ນແມ່ນລາຊະອານາຈັກທີສາມ ເປັນອານາຈັກທອງສຳລິດ ຊຶ່ງມີອຳນາດແຜ່ໄປທົ່ວໂລກ. ⁴⁰ແລ້ວຈະມີລາຊະອານາຈັກທີ່ສີເປັນອານາຈັກທີ່ມີອຳນາດ ແລະແຂງດັ່ງເຫລັກ ຊຶ່ງສາມາດຕີສິ່ງທັງຫລາຍໃຫ້ຫັກ ແລະແຕກມຸ່ນໄດ້ ລາຊະອານາຈັກນີ້ຈະຫັກ ແລະທັບມ້າງລາຊະອານາຈັກກ່ອນໆທັງປວງ. ⁴¹ທີ່ພະອົງທອດພະເນດເຫັນຕີນ ແລະນິ້ວຕີນເປັນດິນປົນເຫລັກນັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າຈະເປັນລາຊະອານາຈັກປະສົມ ມັນຈະມີຄວາມແຂງຂອງເຫລັກປົນຢູ່ດ້ວຍເພາະວ່າໄດ້ມີເຫລັກປະສົມຢູ່ກັບດິນໜຽວ. ⁴²ນິ້ວຕີນເປັນເຫລັກປົນດິນນັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າລາຊະອານາຈັກນັ້ນຈະແຂງແຮງແຕ່ເສຍຫາຍງ່າຍ. ⁴³ທີ່ພະອົງທອດພະເນດເຫັນເຫລັກປະສົມດິນໜຽວນັ້ນ ພວກຜູ້ປົກຄອງລາຊະອານາຈັກນັ້ນ ຈະພະຍາຍາມຮວບຮວມຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາເຂົາກັນດ້ວຍການແຕ່ງງານ ແຕ່ພວກເຂົາຈະເຮັດບໍ່ໄດ້ ຢ່າງດຽວກັນກັບເຫລັກທີ່ປະສົມເຂົ້າກັບດິນບໍ່ໄດ້.

⁴⁴ໃນສະໄໝພະລາຊາເຫລົ່ານັ້ນປົກຄອງຢູ່ ພຣະເຈົ້າເທິງສະຫວັນຊັ້ນຟ້າຈະຊົງຈັດຕັ້ງລາຊະອານາຈັກອັນໜຶ່ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ ແລະຈະຕັ້ງຢູ່ຕະຫລອດໄປ ລາຊະອານາຈັກນີ້ຈະບໍ່

ປະລາໄຊ ແຕ່ຈະທຳລາຍລາຊະອານາຈັກອື່ນທັງປວງໃຫ້ໝົດສິ້ນ. ⁴⁵ທີ່ພະອົງທອດພະເນດເຫັນ ກ້ອນຫີນແຕກອອກຈາກພູເອງໂດຍບໍ່ມີໃຜເຮັດ ກ້ອນຫີນນັ້ນໄດ້ກະທົບກັບຮູບເຫລັກ ຮູບທອງ ສຳລິດ ຮູບດິນ ຮູບເງິນ ແລະຄຳນັ້ນ ແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ຊົງປອກສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ໃນອານາຄົດໃຫ້ພະລາຊາຊາບ ຂ້າມອຍໄດ້ທູນຖວາຍຄວາມຝັນ ແລະຄຳແກ້ແຕ່ພະອົງຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ ແລະເປັນຈິງ.”

ພະລາຊາຊົງມອບລາງວັນໃຫ້ດານີເອນ

⁴⁶ແລ້ວກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຊົງຂາບລົງຕໍ່ໜ້າດານີເອນ ຊົງສັ່ງໃຫ້ນຳເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງຫອມບູຊາມອບໃຫ້ດານີເອນ. ⁴⁷ພະລາຊາຊົງກ່າວວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພະ ແລະຂອງພະລາຊາທັງປວງ ແລະຊົງເປັນຜູ້ເຜີຍຄວາມເລິກລັບ ເພາະວ່າເຈົ້າສາມາດອະທິບາຍຄວາມເລິກລັບນີ້ໄດ້.” ⁴⁸ແລ້ວພະລາຊາໄດ້ມອບຕຳແໜ່ງສູງ ແລະສິ່ງ ຂອງອັນປະເສີດຫລາຍຢ່າງໃຫ້ແກ່ດານີເອນ ຄືຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງແຂວງບາບີໂລນ ແລະເປັນຫົວໜ້າພວກທີ່ປົກສາຊາວບາບີໂລນ. ⁴⁹ເພື່ອຕອບສະໜອງຄຳທູນຂໍຂອງ ດານີເອນ ພະລາຊາຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຊັດຣັກ ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກ ຮັບລາຊະການຢູ່ໃນແຂວງບາບີໂລນ ແລະຍັງຊົງໃຫ້ດານີເອນຮັບຕຳແໜ່ງຢູ່ໃນພະລາຊະສຳນັກຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ 3

ກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາສັ່ງໃຫ້ທຸກຄົນຂາບໄຫວ້ຮູບຄຳ

¹ກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຊົງສ້າງຮູບຄຳຮູບໜຶ່ງ ສູງຫົກສິບສອກ ແລະກວ້າງຫົກສອກ ຊົງຕັ້ງໄວ້ຢູ່ທີ່ພຽງດູຣາໃນແຂວງບາບີໂລນ. ²ແລ້ວພະອົງຊົງຮັບສັ່ງໃຫ້ບັນດາຂ້າລາຊະການຜູ້ ໃຫຍ່ຂອງພະອົງ ຄື ພວກເຈົ້າອຸປະລາດ ເຈົ້າແຂວງ ຮອງເຈົ້າແຂວງ ຜູ້ປົກຄອງກຳແພງນະຄອນ ນາຍຄັງ ຜູ້ພິພາກສາ ຕຸລາການ ແລະບັນດາຂ້າລາຊະການຄົນອື່ນໆ ໃນແຂວງທັງໝົດ ມາຮ່ວມໃນງານສະຫລອງຮູບຄຳທີ່ພະອົງຊົງສ້າງຂຶ້ນ. ³ແລ້ວບັນດາຂ້າລາຊະການທັງໝົດນີ້ໄດ້ ມາສະຫລອງພ້ອມກັນ ແລະໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຮູບຄຳນັ້ນ.

⁴ໂຄສົກຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ປະກາດດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ, “ຄົນທຸກໆປະເທດ ທຸກໆເຊື້ອຊາດ ແລະພາສາ! ⁵ຕໍ່ໄປນີ້ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນສຽງເປົ່າແກ ຕິດຕາມດ້ວຍສຽງປີ່ ສຽງພິນ ສຽງກະຈັບປີ່ ແລະສຽງແຄນ ແລ້ວຈະມີສຽງດົນຕີອື່ນໆດັງຂຶ້ນ ເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງດົນຕີ ໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຂາບ ໄຫວ້ຮູບຄຳທີ່ກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາຊົງສ້າງນີ້. ⁶ຜູ້ໃດບໍ່ຂາບໄຫວ້ຈະຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟທັນທີ.”

⁷ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນສຽງດົນຕີດັງຂຶ້ນ ຄົນທຸກໆປະເທດ ທຸກໆເຊື້ອຊາດ ແລະ ພາສາ ກໍຂາບໄຫວ້ຮູບຄຳທີ່ກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາຊົງສ້າງນັ້ນ.

ຄົນຢູດາສາມຄົນຖືກຟ້ອງຮ້ອງ

⁸ມີຊາວບາບີໂລນບາງຄົນໄດ້ສວຍໂອກາດນີ້ ກ່າວພ້ອງຄົນຢູດາ. ⁹⁻¹⁰ພວກເຂົາທູນກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາວ່າ, “ຂໍຊົງພະຈະເລີນເທີ້ນ ພະອົງຊົງອອກຄຳສັ່ງແລ້ວວ່າ ເມື່ອສຽງດົນຕີ

ເລີ່ມດັງຂຶ້ນ ທຸກໆຄົນຈະຕ້ອງຂາບໄຫວ້ຮູບຄຳ ຜູ້ໃດບໍ່ຂາບໄຫວ້ ຈະຕ້ອງຖືກໂຍນເຂົ້າເຕົາໄຟ. ¹¹⁻¹²ມີຄົນຢູດາບາງຄົນທີ່ພະລາຊາຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບລາຊະການຢູ່ໃນແຂວງບາບີໂລນ ຄື ຊັດ-ຣັກ ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກ ສາມຄົນນີ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງພະອົງ ພວກເຂົາບໍ່ນັບຖືພະຂອງພະອົງ ແລະບໍ່ຍອມຂາບໄຫວ້ຮູບທີ່ພະອົງຊົງສ້າງ.”

¹³ດ້ວຍເຫດນີ້ ພະລາຊາຈຶ່ງຊົງພິໂລດ ແລະຊົງສັ່ງໃຫ້ນຳຊາຍສາມຄົນນັ້ນມາເຂົ້າເຝົ້າ. ¹⁴ແລ້ວຊົງຖາມພວກເຂົາວ່າ, “ຊັດຣັກ ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກ! ພວກເຈົ້າບໍ່ຍອມນັບຖືພະຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ຍອມຂາບໄຫວ້ຮູບຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນແມ່ນບໍ່? ¹⁵ບັດນີ້ ເມື່ອພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງແກ ສຽງປີ ສຽງພິນ ສຽງກະຈັບປີ ສຽງແຄນ ແລະສຽງດົນຕີອື່ນໆທັງໝົດ ໃຫ້ພວກເຈົ້າຈົງຂາບໄຫວ້ຮູບຄຳນັ້ນ ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ຍອມຂາບໄຫວ້ ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກໂຍນເຂົ້າເຕົາໄຟທັນທີ ຫລືພວກເຈົ້າຄິດວ່າມີພະອົງອື່ນທີ່ຈະຊ່ອຍພວກເຈົ້າໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກອຳນາດຂອງເຮົາບໍ່?”

¹⁶ຊັດຣັກ ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກທຸ່ນພະລາຊາວ່າ, “ຂ້າແຕ່ພະລາຊາ ພວກຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ປ້ອງກັນຕົວເອງໄວ້. ¹⁷ຖ້າພຣະເຈົ້າອົງທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍຮັບໃຊ້ຢູ່ຊົງພໍພຣະໄທຈະຊ່ອຍພວກຂ້ານ້ອຍ ພຣະອົງກໍຈະຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກເຕົາໄຟ ແລະພະລາຊະອຳນາດຂອງພະອົງ. ¹⁸ແຕ່ຖ້າພຣະອົງຊ່ອຍຫລືບໍ່ຊ່ອຍກໍຕາມ ຂໍພະອົງຊົງຊາບວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ນັບຖືພະຂອງພະອົງ ແລະຈະບໍ່ຂາບໄຫວ້ຮູບຄຳທີ່ພະອົງຊົງສ້າງ.”

ຄົນຢູດາຖືກໂຍນເຂົ້າເຕົາໄຟ

¹⁹ແລ້ວກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ ຊົງພິໂລດຕໍ່ຊັດຣາກ ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກຢ່າງສຸດຂີດຈົນໜ້າດຳຕາແດງ ພະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ຄົນຂອງພະອົງເຮັດໃຫ້ເຕົາໄຟຮ້ອນຂຶ້ນກວ່າເກົ່າເຖິງເຈັດເທົ່າ. ²⁰ແລ້ວຊົງສັ່ງໃຫ້ຄົນຜູ້ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນກອງທັບຂອງພະອົງຜູກຊາຍສາມຄົນນີ້. ²¹ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາທັງສາມຈຶ່ງຖືກມັດຄາເຄື່ອງນຸ່ງ ມີເສື້ອຊັ້ນໃນຊັ້ນນອກ ມີໝວກ ແລະເຄື່ອງອື່ນໆ ແລ້ວຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟ. ²²ເພາະວ່າຄຳສັ່ງຂອງພະລາຊານັ້ນເດັດຂາດ ເຕົາໄຟນັ້ນຮ້ອນທີ່ສຸດ ຈົນພວກທີ່ໂຍນພວກເຂົາເຂົ້າໄປໄດ້ຖືກໄຟໄໝ້ຕາຍ. ²³ຊັດຣັກ ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກກໍຕົກລົງກາງກອງໄຟທັງໆທີ່ຍັງມັດຢູ່.

²⁴ໃນເວລານັ້ນ ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ຊົງລຸກຂຶ້ນໂດຍໄວຍ້ອນປະຫລາດພະໄທ ແລະຊົງຖາມພວກທີ່ປົກສາວ່າ, “ພວກເຂົາໄດ້ມັດຊາຍສາມຄົນນັ້ນໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟບໍ່ແມ່ນບໍ່?”

²⁵ພະອົງຊົງຖາມອີກວ່າ, “ແລ້ວເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງເຫັນຊາຍສີ່ຄົນກຳລັງຢ່າງຢູ່ໃນເຕົາໄຟ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກມັດແລະບໍ່ເຫັນເປັນອັນຕະລາຍຫຍັງເລີຍ ຄົນທີ່ສີ່ຊ້ຳພັດເບິ່ງຄືກັນກັບເທວະດາ.”

ຄົນຢູດາໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ ແລະໄດ້ເລື່ອນຊັ້ນ

²⁶ແລ້ວກະສັດເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນເທິງປາກເຕົາໄຟ ແລະຊົງເອີ້ນວ່າ, “ຊັດຣັກ ເມຊາກ ອາເບດເນໂກ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດເອີຍ ຈົ່ງອອກມາສາ” ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອອກມາໃນທັນທີ. ²⁷ຝ່າຍເຈົ້າອຸປະລາດ ເຈົ້າແຂວງ ຮອງເຈົ້າແຂວງ ແລະພວກທີ່ປົກສາ

ທັງໝົດໄດ້ພ້ອມກັນມາເບິ່ງຄົນເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍຫຍັງເລີຍ ຜົມ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງກໍບໍ່ໄດ້ໄພ ທັງບໍ່ມີກິນຄວັນໄຟໃນຕົນຕົວຂອງພວກເຂົາ. ²⁸ພະລາຊາຊົງກ່າວວ່າ, “ສາທຸການແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງຊັດຣັກ ຂອງເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກ ພຣະອົງຊົງໃຊ້ເທວະດາລົງມາຊ່ອຍຄົນເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບໃຊ້ ແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງຄໍາສັ່ງຂອງເຮົາ ແລະຍອມສ່ຽງຊີວິດຂອງຕົນດີກວ່າທີ່ຈະຂາບໄຫວ້ພະໃດໆ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເອງ. ²⁹ບັດນີ້ ເຮົາອອກຄໍາສັ່ງວ່າ ຖ້າຄົນໃດ ປະເທດໃດ ເຊື່ອຊາດໃດ ຫລືພາສາໃດເວົ້າໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າຂອງຊັດຣັກ ຂອງເມຊາກ ແລະຂອງອາເບດເນໂກ ຄົນຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຂ້າຢ່າງທາລຸນ ແລະທໍາລາຍເຮືອນຊານຖິ້ມ ເພາະວ່າບໍ່ມີພະອິນໃດທີ່ສາມາດຊ່ອຍໄດ້ເໝືອນພຣະເຈົ້ານີ້.” ³⁰ແລ້ວກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ພະລາຊະທານເລື່ອນຍົດໃຫ້ຊັດຣັກ ໃຫ້ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກອີກໃນແຂວງບາບີໂລນ.

ບົດທີ 4

ພະສຸບິນເທື່ອທີສອງຂອງກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ

¹ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາຊົງສົ່ງເອກະສານທີ່ມີເນື້ອຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ໄປຍັງປະຊາຊົນທຸກໆປະເທດ ທຸກໆເຊື່ອຊາດ ແລະພາສາທົ່ວໂລກວ່າ:

“ຂໍຄວາມສຸກຄວາມຈະເລີນຈົ່ງມີແດ່ທ່ານທັງຫລາຍ.”

²ຕໍ່ໄປນີ້ ເຮົາຈະບອກທ່ານທັງຫລາຍກ່ຽວກັບໝາຍສໍາຄັນ ແລະການອັດສະຈັນ ທີ່ພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດຊົງສະແດງຕໍ່ເຮົາ.

³ ໝາຍສໍາຄັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສະແດງຕໍ່ເຮົານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ
ການອັດສະຈັນທີ່ພຣະອົງຊົງກະທໍາມີລິດທານຸພາບຫລາຍ
ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນເຈົ້າຊີວິດຕະຫລອດໄປເປັນນິດ
ແລະຊົງປົກຄອງຕະຫລອດໄປ.

⁴ເຮົາເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງສະຫງົບງຽບໃນວັງຂອງເຮົາ ມີຄວາມສຸກໃນຊັບສົມບັດອັນຫລວງຫລາຍ. ⁵ແຕ່ເຮົາຕື່ນຕົກໃຈໃນຄວາມຝັນ ແລະໄດ້ເຫັນນິມິດອັນໜ້າຍ້ານໃນຂະນະທີ່ນອນຫລັບ. ⁶⁻⁷ເຮົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກໝໍ ໝໍມົນ ໝໍວິຊາອາຄົມ ແລະໝໍດູເລີກຍາມທັງໝົດໃນກຸງບາບີໂລນມາແກ້ຄວາມຝັນໃຫ້ ພວກເຂົາກໍມາ ເຮົາຈຶ່ງເລົ່າຄວາມຝັນໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ ແຕ່ພວກເຂົາກໍບໍ່ສາມາດແກ້ໄດ້.

⁸ຕໍ່ມາ ດານີເອນໄດ້ເຂົ້າມາ (ດານີເອນມີຊື່ອີກຊື່ໜຶ່ງວ່າ ເບນເຕຊັດຊາເຣ ຕາມຊື່ພະຂອງເຮົາ) ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ນໍາລາວ ເຮົາຈຶ່ງບອກຄວາມຝັນຂອງເຮົາໃຫ້ລາວຮູ້. ⁹ເຮົາບອກວ່າ ເບນເຕຊັດຊາເຣ ຫົວໜ້າພວກໝໍເອີຍ ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສະຖິດຢູ່ນໍາເຈົ້າ ແລະຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມເລິກລັບທັງປວງຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນຄວາມຝັນຂອງເຮົາ ຈົ່ງແກ້ໃຫ້ເຮົາແດ່.

¹⁰ຄືໃນຂະນະທີ່ເຮົານອນຫລັບ ເຮົາໄດ້ເຫັນນິມິດອັນໜຶ່ງເປັນຕົ້ນໄມ້ສູງຕັ້ງແຕ່ທ່າມກາງໂລກ

ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນສູງຂຶ້ນເລື້ອຍ ຈົນຍອດຈຸຟ້າ. ¹¹ຄົນທຸກໆ ຄົນທົ່ວໂລກສາມາດເຫັນໄດ້. ¹²ໃບຂອງມັນງົດງາມ ມີໝາກຫລາຍພໍທີ່ຄົນໝົດໂລກຈະກິນອີ່ມ ສັດປ່າທັງຫລາຍໄດ້ອາໄສຢູ່ກ້ອງອີ່ມເງົາຂອງມັນ ຝູງນົກກໍເຮັດຮັງຢູ່ໃນງ່າ ທັງຄົນ ແລະສັດໄດ້ລ້ຽງຊີບດ້ວຍໝາກຂອງມັນນັ້ນ.

¹³ຂະນະທີ່ເຮົາຄິດເຖິງນິມິດນັ້ນ ເຮົາໄດ້ເຫັນອາລັກຂາເທວະດາຕົນໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນຊັ້ນຟ້າ. ¹⁴ເທວະດາຕົນນີ້ໄດ້ປະກາດດ້ວຍສຽງດັງວ່າ ຈົ່ງບັກຕົ້ນໄມ້ນີ້ ຮານງ່າ, ລິໃບຂອງມັນຖິ້ມ ເຮັດໃຫ້ພວກມັນກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລ້ວສັດປ່າກໍຈະໜີອອກຈາກຮົ່ມ ຝູງນົກກໍຈະໜີອອກຈາກງ່າ. ¹⁵ແລະໃຫ້ເອົາເຫລັກກັບທອງສຳລິດມັດກ້ຽວຕໍ່ມັນປະໄວ້ໃນທົ່ງຫຍ້າ ໃຫ້ນ້ຳໝອກຕົກລົງມາຖືກຄົນຜູ້ນີ້ ໃຫ້ລາວລ້ຽງຊີບດ້ວຍສັດປ່າ ແລະພືດຜົນ. ¹⁶ລາວຈະບໍ່ມີຈິດໃຈມະນຸດເຫລືອຢູ່ອີກ ຈະມີຈິດໃຈສັດປ່າເປັນເວລາເຈັດປີ. ¹⁷ຄຳຕັດສິນຂອງອາລັກຂາເທວະດາຕົນນັ້ນເປັນດັ່ງນີ້ແຫລະ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ຄົນທັງປວງທຸກທີ່ທຸກບ່ອນຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດຊົງມີເດຊານຸພາບເໜືອລາຊະອານາຈັກຂອງມະນຸດ ພຣະອົງຊົງແຕ່ງຕັ້ງກະສັດຂອງຊາດໃດຊາດໜຶ່ງຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນຄົນຕໍ່າຕ້ອຍກໍຕາມ.”

¹⁸ກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາຊົງກ່າວວ່າ, “ຄວາມຝັນຂອງເຮົາເປັນດັ່ງນີ້ແຫລະ ເບນເຕຊັດ-ຊາເຣເອີຍ ບັດນີ້ ຈົ່ງແກ້ຄວາມຝັນນີ້ໃຫ້ເຮົາແດ່ ບໍ່ມີທີ່ປຶກສາຄົນໃດຂອງເຮົາແກ້ໄດ້ ແຕ່ເຈົ້ານັ້ນອາດສາມາດແກ້ໄດ້ ເພາະວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າ.”

ດານີເອນ ແກ້ຄວາມຝັນ

¹⁹ແລ້ວດານີເອນ (ຜູ້ມີຊື່ອີກຢາງໜຶ່ງວ່າ ເບນເຕຊັດຊາເຣ) ກໍອຸກໃຈ ບໍ່ສາມາດຈະເວົ້າອັນໃດໄດ້ ພະລາຊາຊົງກ່າວວ່າ, “ເບນເຕຊັດຊາເຣເອີຍ ຢ່າໃຫ້ຄວາມຝັນແລະສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຕາມນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຕົກໃຈເລີຍ.”

ເບນເຕຊັດຊາເຣທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພະລາຊາ ຂໍໃຫ້ຄວາມຝັນ ແລະຄຳແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນ ຕົກຖືກພວກສັດຕູຂອງພະອົງສາ. ²⁰ພະອົງຊົງຝັນເຫັນຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ສູງຈົນຍອດຈຸຟ້າ ທຸກໆ ຄົນທົ່ວໂລກສາມາດເຫັນໄດ້ ²¹ໃບຂອງມັນງົດງາມ ແລະໝາກຂອງມັນກໍພໍທີ່ຄົນໝົດໂລກຈະກິນອີ່ມໄດ້ ສັດປ່າທັງຫລາຍອາໄສຢູ່ກ້ອງອີ່ມເງົາຂອງມັນ ແລະຝູງນົກກໍເຮັດຮັງຢູ່ຕາມກິ່ງກ້ານ. ²²ຂ້າແດ່ພະລາຊາ ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນໝາຍເຖິງພະອົງຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະເຂັ້ມແຂງ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພະອົງສູງສົ່ງຈົນຈຸຟ້າ ແລະພະເດຊານຸພາບກໍແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວໂລກ.

²³ຂະນະທີ່ພະລາຊາຊົງເຝົ້າເບິ່ງ ມີເທວະດາຕົນໜຶ່ງມາຈາກສະຫວັນຊັ້ນຟ້າ ແລະເວົ້າວ່າ ຈົ່ງບັກຕົ້ນໄມ້ນີ້ ແລະທຳລາຍຖິ້ມ ໃຫ້ປະແຕ່ຕໍ່ມັນໄວ້ໃນດິນ ແລ້ວໃຫ້ເອົາເຫລັກ ແລະທອງສຳລິດມັດກ້ຽວມັນປະໄວ້ບ່ອນນັ້ນໃນທົ່ງນາບ່ອນມີຫຍ້າ ໃຫ້ນ້ຳໝອກຕົກລົງມາຖືກໂຕມັນ ແລະໃຫ້ມັນຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບສັດປ່າເປັນເວລາເຈັດປີ. ²⁴ຂ້າແດ່ພະລາຊາ ການນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດຊົງປະກາດສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພະອົງ. ²⁵ຄືພະອົງຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສັງຄົມມະນຸດ ຈະຊົງມີຊີວິດຢູ່ກັບສັດປ່າ ຈະສະເໜີຍຫຍ້າແທນອາຫານເໝືອນງົວ ແລະຈະຊົງບັນທຶກຫລັບຢູ່ກາງປ່າເປັນເວລາເຈັດປີ ແລ້ວພະອົງຈະຊົງປ່ຽນໃຈຍອມຮັບວ່າ ພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດຊົງປົກຄອງລາຊະອານາຈັກຂອງມະນຸດ ແລະຊົງແຕ່ງຕັ້ງກະສັດທັງປວງຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງພໍພຣະໄທ. ²⁶ທີ່

ເທວະດາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຕໍ່ຮາກເຫລືອໄວ້ໃນດິນນັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າພະອົງຈະໄດ້ເປັນກະສັດອີກ ເມື່ອພະອົງຊົງປ່ຽນໃຈຍອມຮັບວ່າພຣະເຈົ້າຊົງປົກຄອງໂລກ. ²⁷ຂ້າແຕ່ພະລາຊາ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂໍຊົງຮັບເອົາຄຳກາບທູນຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂໍພະອົງຊົງເລີກເຮັດບາບ ແລະເຮັດແຕ່ຄວາມດີ ຈົ່ງ ເມດຕາສົງສານຄົນທຸກຍາກ ຍ້ອນການເຮັດດີຢ່າງນີ້ ຈົ່ງຈະກຳຈັດຄວາມຊົ່ວທີ່ພະອົງຊົງກະທຳ ມານັ້ນອອກໄດ້ ແລ້ວພະອົງຈະຈຳເລີນຮຸ່ງເຮືອງສືບຕໍ່ໄປ.”

²⁸⁻³⁰ຫລັງຈາກນັ້ນມາໄດ້ສືບສອງເດືອນ ຄວາມຝັນທັງໝົດນີ້ກໍໄດ້ກາຍເປັນຈິງຕໍ່ກະສັດ ເນບູ- ກາດເນັດຊາ ຄືເມື່ອພະອົງຊົງຢ່າງຢູ່ໃນສວນເທິງຫລັງຄາພະລາຊະວັງກຸງບາບີໂລນ ພະອົງ ໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ກຸງບາບີໂລນນີ້ເປັນເມືອງໃຫຍ່ຫລາຍ ເຮົາໄດ້ສ້າງມັນມາໃຫ້ເປັນເມືອງຫລວງ ຂອງເຮົາ ເພື່ອສະແດງເຖິງອຳນາດວາດສະໜາ ແລະກຽດຕິຍົດຊື່ສຽງຂອງເຮົາ.”

³¹ແລ້ວໃນຂະນະທີ່ພະອົງຊົງກຳລັງຢ່າງຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ມີພຣະສຸລະສຽງດັງລົງມາຈາກສະຫວັນຂັ້ນ ພ້າວ່າ, “ກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາເອີຍ ຈົ່ງຟັງເຮົາເວົ້າ ບັດນີ້ ລາຊະອານາຈັກຂອງເຈົ້າໄດ້ ພາກຈາກເຈົ້າໄປແລ້ວ. ³²ເຈົ້າຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສັງຄົມມະນຸດ ແລະຈະມີຊີວິດຢູ່ກັບພວກ ສັດປ່າ ຈະກິນຫຍ້າເໝືອນກັບງົວຢູ່ເປັນເວລາເຈັດປີ ແລ້ວເຈົ້າຈະປ່ຽນໃຈຍອມຮັບວ່າ ພຣະເຈົ້າ ອົງສູງສຸດຊົງມີລິດອຳນາດເໜືອລາຊະອານາຈັກຂອງມະນຸດ ແລະຍອມຮັບວ່າພຣະອົງຊົງແຕ່ງ- ຕັ້ງກະສັດຂອງຊາດໃດຊາດໜຶ່ງຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງພໍພຣະໄທ.”

³³ພຣະຄຳນີ້ໄດ້ກາຍເປັນຈິງໃນທັນທີ ຄືກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກ ສັງຄົມມະນຸດ ແລະໄດ້ກິນຫຍ້າເໝືອນດັ່ງງົວ ນ້ຳໝອກໄດ້ຕົກຖືກພະກາຍຂອງພະອົງ ຕົມກໍ ຍາວເໝືອນຂົນນົກອິນຊີ ແລະເລັບພະຫັດຂອງພະອົງກໍຍາວເໝືອນເລັບນົກ.

ກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ

³⁴ເມື່ອພົດກຳນົດເວລານັ້ນແລ້ວ ເຮົາ ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ເງີຍໜ້າຂຶ້ນທ້ອງພ້າ ແລ້ວຈິດໃຈ ຂອງເຮົາກໍກັບກາຍເປັນປົກກະຕິ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ ຖວາຍພຣະກຽດ ແລະສະຫງ່າລາສີແດ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດ.

ພຣະອົງຊົງຄອບຄອງຕະຫລອດໄປ
ລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະອົງດຳລົງຢູ່ເປັນນິດ.

³⁵ ພຣະອົງຊົງຖືວ່າຄົນໃນໂລກບໍ່ສຳຄັນຫຍັງ
ເທວະດາຢູ່ເທິງສະຫວັນ ແລະມະນຸດໃນໂລກ
ກໍຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງພຣະອົງ
ບໍ່ມີໃຜຈະຂັດຂວາງນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງ
ຫລືຄັດຄ້ານສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳໄດ້.

³⁶ເມື່ອຈິດໃຈຂອງເຮົາເປັນປົກກະຕິແລ້ວ ສະຫງ່າລາສີແຫ່ງລາຊະອານາຈັກຂອງເຮົາ ກຽດ- ຕິຍົດແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຮົາ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເຮົາອີກ ພວກທີ່ປົກສາ ແລະເຈົ້ານາຍຊັ້ນຜູ້ ໃຫຍ່ຂອງເຮົາກໍຍິນດີຕ້ອນຮັບເຮົາ ພະລາຊະອຳນາດຂອງເຮົາກໍໄດ້ຖືກມອບຄືນມາໃຫ້ເຮົາ ພ້ອມກັບກຽດຕິຍົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າແຕ່ກ່ອນ. ³⁷ບັດນີ້ ເຮົາ ເນບູກາດເນັດຊາຂໍສັນລະເສີນ

ຍ້ອງຍໍ ຖວາຍພຣະກຽດ ແລະສະຫງ່າລາສີແດ່ພຣະເຈົ້າເທິງສະຫວັນຊັ້ນພ້າ ພຣະອົງຊົງກະທຳທຸກສິ່ງຖືກຕ້ອງ ການກະທຳຂອງພຣະອົງຍຸດຕິທຳດີສະເໝີ ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນຜູ້ຈອງ-ຫອງຖ່ອມຕົວລົງ.

ບົດທີ 5

ງານລ້ຽງຂອງເບນຊັດຊາເຣ

¹ເມື່ອເບນຊັດຊາເຣ ໄດ້ເປັນກະສັດ ພະອົງໄດ້ເຊີນເຈົ້ານາຍໜຶ່ງພັນຄົນ ມາໃນງານລ້ຽງທີ່ຈັດຂຶ້ນຢ່າງໃຫຍ່ໂຕມະໂຫລານ ແລະໄດ້ສະເຫວີຍນ້ຳອະງຸ່ນກັບພວກເຫລົ່ານັ້ນ. ²ຂະນະທີ່ພົດເຫລົ່າພວມຂຶ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ຊົງສັ່ງໃຫ້ເອົາຈອກແລະຖ້ວຍທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນດ້ວຍຄຳມາໃຊ້ ຖ້ວຍເຫລົ່ານີ້ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ ພະລາຊະບິດາຂອງພະອົງໄດ້ເອົາມາຈາກວິຫານໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ພະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ພວກເຂົາໄປເອົາຈອກ ແລະຖ້ວຍເຫລົ່ານັ້ນມາ ເພື່ອພະອົງພ້ອມທັງມະເຫສີ ກັບພວກເຈົ້ານາຍ ແລະນາງສະໜົມທັງຫລາຍ ຈະໄດ້ດື່ມຈາກພາຊະນະເຫລົ່ານີ້. ³ດັ່ງນັ້ນ ຈອກ ແລະຖ້ວຍຄຳ ຈຶ່ງຖືກນຳມາໃນທັນທີ ທຸກໆຄົນໄດ້ດື່ມຈາກຈອກເຫລົ່ານີ້. ⁴ພວກເຂົາໄດ້ດື່ມເຫລົ່າອະງຸ່ນ ແລະສັນລະເສີນຮູບພະທີ່ເຮັດດ້ວຍຄຳ ເງິນ ທອງສຳລິດ ເຫລັກ ໄມ້ ແລະຫີນ.

⁵ໃນທັນໃດນັ້ນ ມີມືມະນຸດປະກົດໃຫ້ເຫັນ ມືນັ້ນໄດ້ຂຽນໃສ່ຝາພະລາຊະວັງບ່ອນມີໂຄມໄຟໄຕ້ຮຸ່ງຢູ່. ⁶ພະລາຊາໄດ້ເຫັນຂະນະທີ່ກຳລັງຂຽນຢູ່ ພະພັກຂອງພະອົງໄດ້ຂາວຊິດ ແລະຕົກພະໄທຫລາຍຈົນຂາສັ່ນ. ⁷ພະອົງຈຶ່ງຊົງຮ້ອງບອກໃຫ້ຄົນນຳເອົາໝໍມົນ ໝໍວິຊາອາຄົມ ແລະໝໍດູເລີກຍາມເຂົ້າມາເຝົ້າ ເມື່ອພວກເຂົາມາເຖິງ ພະອົງໄດ້ຊົງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, “ໃຜອ່ານແລະແປຄວາມໝາຍທີ່ຂຽນນີ້ໄດ້ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຫິມເສື້ອສີມ່ວງ ແຂວນສາຍສ້ອຍຄຳກຽດຕິຍົດ ແລະຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນອຸປະລາດໃນລາຊະອານາຈັກ.” ⁸ພວກທີ່ປຶກສາທັງໝົດຂອງພະລາຊາຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາແຕ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດອ່ານຄຳຂຽນ ຫລືບອກຄວາມໝາຍໃຫ້ພະລາຊາໄດ້. ⁹ດ້ວຍເຫດນີ້ ພະລາຊາຈຶ່ງເສຍພະໄທ ແລະມີພະພັກຂາວຊິດ ພວກເຈົ້ານາຍຊັ້ນສູງຂອງພະອົງກໍບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດແນວໃດ.

¹⁰ເມື່ອພະລາຊະມານດາໄດ້ຍິນສຽງເວົ້າຂອງພະລາຊາ ແລະພວກເຈົ້ານາຍ ພະນາງກໍສະເດັດເຂົ້າມາໃນຫ້ອງຈັດງານລ້ຽງ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ຂໍຈົ່ງຊົງພະຈະເລີນເຫັນ ຂໍລູກຢ່າໄດ້ຕົກໃຈຈົນໜ້າຂາວຊິດເລີຍ. ¹¹ເພາະວ່າລາຊະອານາຈັກຂອງລູກ ຍັງມີຊາຍຜູ້ໜຶ່ງມີພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສະຖິດຢູ່ນຳ ຊາຍຜູ້ນີ້ເມື່ອຄາວພໍ່ຂອງລູກເປັນກະສັດ ລາວໄດ້ສະແດງຄວາມສະຫລາດຫລັກແຫລມ ຄວາມຮອບຮູ້ ແລະສະຕິບັນຍາອັນດີເໝືອນກັບບັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາພະລາຊະບິດາຂອງລູກໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລາວເປັນຫົວໜ້າພວກໝໍດູ ໝໍມົນ ໝໍວິຊາອາຄົມ ແລະໝໍດູເລີກຍາມ. ¹²ລາວມີຄວາມສາມາດທີ່ສຸດ ມີຄວາມສະຫລາດ ແລະຊຳນິຊຳນານໃນການແກ້ຄວາມຜັນ ແກ້ບັນຫາ ແລະແກ້ຄວາມເລິກລັບທັງຫລາຍໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ຂໍຈົ່ງເອີ້ນເອົາດານີເອນຄົນນີ້ (ຜູ້ຊຶ່ງພະລາຊາໄດ້ເອີ້ນລາວວ່າ ເບນເຕຊັດຊາເຣ) ເຂົ້າມາເຝົ້າ ແລ້ວໃຫ້

ລາວບອກຄວາມໝາຍທັງໝົດນີ້ໃຫ້ແກ່ລູກ.”

ດານີເອນແປຄຳທີ່ຂຽນ

¹³ດານີເອນໄດ້ຖືກເອີ້ນຕົວມາເຝົ້າພະລາຊາທັນທີ ພະລາຊາຊົງກ່າວຕໍ່ເພິ່ນວ່າ, “ທ່ານແມ່ນດານີເອນບໍ່? ແລະເປັນຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກຊະເລີຍທີ່ເປັນຊາວຢູດາ ຊຶ່ງພະລາຊະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ນຳມາຈາກປະເທດຢູດາແມ່ນບໍ່? ¹⁴ເຮົາໄດ້ຍິນວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສະຖິດຢູ່ນຳທ່ານ ແລະທ່ານເປັນຜູ້ຊຳນານ ມີຄວາມຮູ້ ແລະສະຕິບັນຍາຢ່າງແປກປະຫລາດ. ¹⁵ພວກທີ່ປຶກສາ ພວກໝໍມົນໄດ້ເຂົ້າມາອ່ານ ແລະແປຄວາມໝາຍຂໍ້ຂຽນນີ້ໃຫ້ເຮົາຮູ້ ແຕ່ພວກເຂົາກໍບໍ່ສາມາດຄົ້ນຄວ້າຫາຄວາມໝາຍໄດ້. ¹⁶ບັດນີ້ ເຮົາໄດ້ຍິນວ່າທ່ານສາມາດຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍ ແລະອະທິບາຍຄວາມເລິກລັບໄດ້ ສະນັ້ນ ຖ້າທ່ານສາມາດອ່ານ ແລະບອກຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ຄວາມນີ້ໃຫ້ເຮົາຮູ້ໄດ້ ທ່ານຈະໄດ້ຫິມເສື້ອສີມ່ວງ ໃສ່ສາຍຄໍຄຳກຽດຕິຍົດ ແລະຈະໄດ້ເປັນອຸປະລາດໃນລາຊະອານາຈັກ.”

¹⁷ດານີເອນໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພະລາຊາ ຂໍພະອົງຊົງເກັບຂອງພະລາຊານັ້ນໄວ້ ຈົ່ງພະລາຊະທານໃຫ້ຜູ້ອື່ນເສຍ ສ່ວນຂ້ານ້ອຍຈະຂໍອ່ານ ແລະທູນຖວາຍຄວາມໝາຍຂໍ້ຄວາມນີ້ໃຫ້ພະອົງລ້າງ. ¹⁸ຄືພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງ ເນບູກາດເນັດຊາ ພະບິດາຂອງພະອົງໃຫ້ເປັນມະຫາລາຊາ ຊົງປະທານກຽດຕິຍົດ ແລະຊື່ສຽງໃຫ້ພະອົງ. ¹⁹ພຣະອົງຈົ່ງຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍ ຈົນຄົນທຸກປະເທດ ທຸກເຊື້ອຊາດ ແລະພາສາຍ້ານກົວຕົວສັ້ນ ຖ້າພະອົງປະສົງຈະປະທານຊີວິດຜູ້ໃດ ກໍຊົງປະທານໄດ້ໂລດ ຖ້າປະສົງຈະໃຫ້ໃຜມີຊີວິດຢູ່ ກໍຊົງໂປດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີຊີວິດຢູ່ ຊົງປະທານຍົດ ແລະຖອດຍົດທຸກຄົນໄດ້ຕາມພະປະສົງ. ²⁰ແຕ່ຍ້ອນພະອົງມີຄວາມອວດອົງມີພະໂທແຂງກະດ້າງ ແລະກະທຳການຊົ່ວຮ້າຍ ພະອົງຈຶ່ງຖືກປົດອອກຈາກພະລາຊະບັນລັງ ແລະສູນເສຍກຽດຕິຍົດ. ²¹ຊົງຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສັງຄົມມະນຸດ ແລະມີນ້ຳພະໂທເໝືອນດັ່ງໃຈສັດ ຊົງມີຊີວິດຢູ່ກັບຜູງລໍປ່າ ຊົງກິນຫຍ້າເໝືອນກັບໂຕງົວ ແລະຊົງບັນທົມຫລັບຢູ່ປ່າຈົນຮອດມື້ພະອົງຊົງປ່ຽນໃຈຍອມຮັບວ່າ ພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດຊົງປົກຄອງລາຊະອານາຈັກຂອງມະນຸດ ແລະຊົງແຕ່ງຕັ້ງກະສັດທັງປວງຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງພໍພຣະໂທ.

²²ຂ້າແດ່ເບນຊັດຊາເຣ ພະລາຊະໂອລົດຂອງກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ ແຕ່ພະອົງນັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າຊົງຊາບເລື່ອງນີ້ແລ້ວກໍຕາມ ກໍບໍ່ໄດ້ຖອມພະໂທເລີຍ. ²³ຄື ພະອົງຊົງຖືຕົນວ່າຍິ່ງໃຫຍ່ເທົ່າກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເທິງສະຫວັນຊັ້ນພ້າ ຊົງນຳເອົາຈອກ ແລະຖ້ວຍມາຈາກວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພະອົງພ້ອມດ້ວຍພວກເຈົ້ານາຍຊັ້ນສູງ ມະເຫສີ ແລະນາງສະໜົມທັງຫລາຍຂອງພະອົງໄດ້ຕື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຈາກຈອກເຫລົ້ານັ້ນ ແລ້ວກ່າວສັນລະເສີນຮູບພະທີ່ເຮັດດ້ວຍຄຳດ້ວຍເງິນ ດ້ວຍທອງສຳລິດ ດ້ວຍເຫລັກ ດ້ວຍໄມ້ ແລະຫີນ ພະເຫລົ້ານີ້ບໍ່ສາມາດຮູ້ເຫັນ ແລະໄດ້ຍິນອັນໃດໄດ້ ແຕ່ພະອົງບໍ່ໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າອົງປົກຄອງຊີວິດຂອງພະອົງ ແລະປົກຄອງທຸກໆສິ່ງທີ່ພະອົງຊົງກະທຳ. ²⁴ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງສົ່ງມີມາຂຽນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້.

²⁵ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນຄື: ເມເນ ເມເນ ເທເຄລ ແລະ ຟາສິນ. ²⁶ແປຄວາມໝາຍ

ຂອງມັນມີດັ່ງນີ້ ຄຳວ່າ ເມເນ ແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງນັບຄຳນວນມື້ແຫ່ງລາຊະອານາຈັກຂອງພະອົງໄວ້ແລ້ວ ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ລາຊະອານາຈັກນັ້ນສິ້ນສຸດລົງ. ²⁷ຄຳວ່າ ເທເຄລ ແມ່ນພະອົງຊົງຖືກຊົ່ງນ້ຳໜັກໃນເຄື່ອງຊົ່ງ ແລະຊົງເຫັນວ່າຍັງເປົາຢູ່ຫລາຍ. ²⁸ຄຳວ່າ ເປເຣັດ ແມ່ນລາຊະອານາຈັກຂອງພະອົງຈະຖືກແບ່ງອອກໃຫ້ຄົນມິເດຍ ແລະຄົນເປີເຊຍ.”

²⁹ແລ້ວກະສັດ ເບນຊັດຊາເຣເຊຊົງສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາທີ່ເສື້ອສີມ່ວງໃຫ້ດານີເອນທັນທີ ແລະໃຫ້ໃສ່ສາຍຄໍຄຳກຽດຕິຍົດ ພ້ອມກັບຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນອຸປະລາດໃນລາຊະອານາຈັກ. ³⁰ໃນຄືນນັ້ນເອງ ເບນຊັດຊາເຣເຊສັດແຫ່ງບາບີໂລນກໍຖືກປະຫານຊີວິດ. ³¹ກະສັດດາຣີອຸດຄົນມິເດຍຈຶ່ງຍຶດອຳນາດ ແລະໄດ້ປົກຄອງລາຊະອານາຈັກ (ເວລານັ້ນ ກະສັດດາຣີອຸດຊົງມີພະຊົນໄດ້ 62 ພັນສາ).

ບົດທີ 6 ດານີເອນໃນຖ້ຳສິງ

¹ກະສັດດາຣີອຸດ ໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າແຂວງຮ້ອຍຊາວຄົນ ໃຫ້ປົກຄອງທົ່ວລາຊະອານາຈັກຂອງພະອົງ. ²ຄົນແລ້ວ ພະອົງຊົງເລືອກດານີເອນກັບອີກສອງຄົນເປັນຜູ້ກວດກາລາຊະການແຜ່ນດິນ ເພື່ອດູແລຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຂອງພະລາຊາ. ³ໃນບໍ່ເທິງ ດານີເອນກໍສະແດງໃຫ້ກະສັດດາຣີອຸດເຫັນວ່າ ເພິ່ນກະທຳການໄດ້ດີກວ່າຜູ້ກວດກາລາຊະການ ແລະເຈົ້າແຂວງຄົນອື່ນໆ ຍ້ອນເພິ່ນເປັນຄົນມີຄວາມສາມາດ ພະລາຊາຈຶ່ງຊົງພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງເພິ່ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບທົ່ວລາຊະອານາຈັກ. ⁴ແລ້ວຜູ້ກວດກາ ແລະເຈົ້າແຂວງຄົນອື່ນໆ ໄດ້ພະຍາຍາມຊອກຈັບເອົາຄວາມຜິດພາດໃນການບໍລິຫານລາຊະການແຜ່ນດິນຂອງດານີເອນ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດພົບເຫັນຄວາມຜິດ ຫລືການທຸດຈະລິດໃດໆ ໄດ້ ຍ້ອນວ່າດານີເອນ ເປັນຄົນສັດຊື່ ແລະບໍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ຜິດ ຫລືເສື້ອມເສຍໃດໆ. ⁵ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ກັນແລະກັນວ່າ, “ເຮົາຈະຫາເລື່ອງມາພ້ອງຮ້ອງດານີເອນບໍ່ໄດ້ດອກ ນອກຈາກເລື່ອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສາດສະໜາຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ.”

⁶ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າກະສັດດາຣີອຸດແລ້ວກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພະລາຊາ ຂໍຊົງພະຈະເລີນເຫັນ ⁷ພວກຂ້ານ້ອຍທັງໝົດ ຜູ້ບໍລິຫານລາຊະການແຜ່ນດິນຂອງພະອົງ ຄືຜູ້ກວດກາລາຊະການແຜ່ນດິນ ເຈົ້າແຂວງ ຮອງເຈົ້າແຂວງ ແລະທີ່ປຶກສາໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີກັນວ່າ ພະລາຊາສົມຄວນຈະອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ທຸກຄົນເຮັດຕາມຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຄືໃຫ້ອອກຄຳສັ່ງວ່າ ໃນສາມສິບວັນນີ້ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດທູນຂໍສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດຈາກພະ ຫລືຄົນໃດໆ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ທູນຂໍຈາກພະອົງ ຜູ້ໃດຝ່າຝົນຄຳສັ່ງນີ້ຈະຕ້ອງຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນຖ້ຳສິງ. ⁸ດັ່ງນັ້ນ ຂໍພະອົງຊົງອອກຄຳສັ່ງນີ້ ແລະລົງພະນາມໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳອອກໃຊ້ບັງຄັບເປັນກົດໝາຍເມເດຍ ແລະເປີເຊຍ ອັນເປັນກົດໝາຍທີ່ປ່ຽນແປງບໍ່ໄດ້.” ⁹ດ້ວຍເຫດນີ້ ກະສັດດາຣີອຸດ ຈຶ່ງຊົງລົງພະນາມໃນໜັງສືຄຳສັ່ງ.

¹⁰ເມື່ອດານີເອນຮູ້ວ່າ ກະສັດຊົງລົງພະນາມໃນໜັງສືຄຳສັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄປຍັງເຮືອນຂອງຕົນ ໃນເຮືອນນັ້ນມີປ່ອງຢ້ຽມຊັ້ນເທິງສາມປ່ອງຢູ່ຊັ້ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້

ຊຸເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າປ່ອງຢ້ຽມທີ່ໄຂໄວ້ ແລ້ວອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າມີລະສາມເທື່ອ ເພື່ອນທີ່ເຄີຍປະຕິບັດມາ. ¹¹ ແລ້ວຄົນເຫລົ່ານີ້ກໍໄດ້ສັງເກດເຫັນດານີເອນອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາທັງໝົດຈຶ່ງພາກັນໄປພ້ອງດານີເອນຕໍ່ພະລາຊາ. ¹² ທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພະລາຊາ ພະອົງໄດ້ຊົງລົງພະນາມໃນຄຳສັ່ງທີ່ວ່າ ໃນສາມສິບມື້ຕໍ່ໄປນີ້ ຖ້າບຸກຄົນຜູ້ໃດທູນຂໍສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດຈາກພະ ຫລືຄົນໃດໆ ຈະຕ້ອງຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນຖ້ຳສິງ ເວ້ນໄວ້ແຕ່ທູນຂໍຈາກພະອົງ.”

ພະລາຊາຊົງກ່າວຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ ເປັນຄຳສັ່ງທີ່ເດັດດ່ຽວຕາມກົດໝາຍຂອງເມເດຍ ແລະເປີເຊຍ ຈະແກ້ໄຂປ່ຽນແປງບໍ່ໄດ້.”

¹³ ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ກາບທູນອົງພະລາຊາວ່າ, “ດານີເອນ ຜູ້ເປັນຊະເລີຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກກວາດຕ້ອນມາຈາກຢູດາ ລາວບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບພະລາຊາ ຫລືເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງທີ່ພະອົງຊົງປະກາດອອກໄປ ລາວໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງລາວມີລະສາມເທື່ອເປັນປະຈຳ.” ¹⁴ ເມື່ອພະລາຊາຊົງຊາບດັ່ງນັ້ນ ພະອົງກໍຊົງເປັນທຸກໃນພະໄທ ຈຶ່ງຊົງຄິດຫາຊ່ອງທາງຊ່ອຍເຫລືອດານີເອນພະອົງຊົງພະຍາຍາມຢູ່ຈົນຄຳ.

¹⁵ ແລ້ວຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍພາກັນກັບມາເຝົ້າພະລາຊາ ແລະທູນວ່າ, “ພະລາຊາຊົງຊາບແລ້ວວ່າຕາມກົດໝາຍຂອງເມເດຍ ແລະເປີເຊຍນັ້ນ ບໍ່ມີຄຳສັ່ງໃດທີ່ພະລາຊາຊົງປະກາດອອກໄປແລ້ວ ຈະປ່ຽນແປງໄດ້.”

¹⁶ ຕໍ່ມາ ພະລາຊາຊົງອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ເອົາດານີເອນ ໂຍນເຂົ້າໄປໃນຖ້ຳສິງ ພະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ດານີເອນວ່າ, “ຂໍພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີນັ້ນ ຈຶ່ງຊ່ອຍເຫລືອທ່ານສາ.” ¹⁷ ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ນຳກ້ອນຫີນມາອັດປາກຖ້ຳໄວ້ ພະລາຊາໄດ້ຊົງປະທັບຕາຂອງພະອົງ ແລະຕາຂອງເຈົ້ານາຍຊັ້ນສູງໃສ່ໃນກ້ອນຫີນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໃຜຊ່ອຍເຫລືອດານີເອນໄດ້. ¹⁸ ແລ້ວພະອົງໄດ້ຊົງສະເດັດກັບຄືນພະລາຊະວັງ ໃນຄືນນັ້ນ ພະອົງບໍ່ໄດ້ສະເຫວີຍອາຫານ ບໍ່ຍອມໃຫ້ມີການມ່ວນຊື່ນ ແລະບັນທຶມບໍ່ຫລັບ.

¹⁹ ພະລາຊາຊົງຕື່ນຈາກບັນທຶມແຕ່ເດີກ ແລະຟ້າວສະເດັດໄປຍັງຖ້ຳສິງ. ²⁰ ເມື່ອພະອົງຊົງສະເດັດເຂົ້າມາໃກ້ຖ້ຳ ກໍຊົງຮ້ອງສຽງດັງດ້ວຍຄວາມກະວົນກະວາຍວ່າ, “ດານີເອນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ເອີຍ ພຣະເຈົ້າອົງທີ່ທ່ານຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີ ໄດ້ຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ພົ້ນຈາກສິງບໍ?”

²¹⁻²² ດານີເອນໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ຂໍຈົ່ງຊົງພະຈະເລີນເທັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເທວະດາຂອງພຣະອົງມາອັດປາກສິງໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນທຳຮ້າຍຂ້ານ້ອຍ ຂ້າແດ່ພະລາຊາ ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດດັ່ງນີ້ຍ້ອນພຣະອົງຊົງຊາບວ່າ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມຜິດຫຍັງເລີຍ ແລະຍ້ອນຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດຫຍັງຕໍ່ພະລາຊາ.”

²³ ພະລາຊາໄດ້ຊົງຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ສຸດ ແລະມີຄຳສັ່ງໃຫ້ນຳເອົາດານີເອນຂຶ້ນມາຈາກຖ້ຳ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຊ່ອຍກັນເອົາດານີເອນຂຶ້ນມາ ແລະບໍ່ປະກົດວ່າເພິ່ນໄດ້ຖືກທຳຮ້າຍເລີຍ ຍ້ອນວ່າເພິ່ນໄດ້ໄວ້ວາງໃນໃນພຣະເຈົ້າ. ²⁴ ແລ້ວພະລາຊາຊົງອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ໂຍນຄົນທັງປວງທີ່ພ້ອງດານີເອນລົງໄປໃນຖ້ຳສິງ ພ້ອມດ້ວຍລູກເມຍທັງຫລາຍ ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຕົກລົງເຖິງ

ພົ້ນຖ້ຳ ສິ່ງກໍໂດດສວບກິນຈົນໝົດສິ້ນ.

²⁵ຕໍ່ມາ ກະສັດດາຣີອຸດ ຊົງມີພະລາຊະສານໄປເຖິງປະຊາຊົນທຸກປະເທດ ທຸກເຊື້ອຊາດ ແລະພາສາໃນໂລກວ່າ: “ຂໍຄວາມສຸກຄວາມຈະເລີນຈົ່ງມີແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ.

²⁶ເຮົາຂໍສັ່ງວ່າ ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ວລາຊະອານາຈັກຂອງເຮົາ ຈົ່ງຢຳເກງ ແລະເຄົາລົບນັບຖືພຣະເຈົ້າຂອງດານີເອນ.

ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່
ແລະຈະປົກຄອງຕະຫລອດໄປ
ລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ
ແລະພຣະລາຊະອຳນາດຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ໝົດສິ້ນຈັກເທື່ອ.

²⁷ ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍຊີວິດໃຫ້ພົ້ນໄພ
ຊົງສະແດງໝາຍສຳຄັນ ແລະການອັດສະຈັນ
ໃນສະຫວັນຊັ້ນພ້າ ແລະໃນແຜ່ນດິນ
ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍດານີເອນໃຫ້ພົ້ນຈາກແຂ້ວສົງ.”

²⁸ຕໍ່ມາ ດານີເອນກໍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນລາຊະການຂອງກະສັດດາຣີອຸດ ແລະໃນລາຊະການຂອງກະສັດໄຊຣັດຄົນ ເປີເຊຍ.

ບົດທີ 7

ນິມິດເລື່ອງສັດສີ່ຊະນິດ

¹⁻²ໃນປີທຳອິດແຫ່ງລາຊະການ ເບນຊັດຊາເຣ ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ຂ້າພະເຈົ້າດານີເອນ ໄດ້ຜັນເຫັນນິມິດໃນເວລາກາງຄືນ ແລ້ວໄດ້ບັນທຶກຄວາມຜັນ ແລະສິ່ງທີ່ເຫັນໃນຄືນນັ້ນໄວ້ດັ່ງນີ້: ຄື ມີລົມພັດມາຈາກທິດທັງສີ່ ມາຕີໜ້ານ້ຳມະຫາສະໝຸດໃຫ້ເປັນຟອງ. ³ແລ້ວມີສັດໃຫຍ່ສີ່ໂຕ ຂຶ້ນມາຈາກມະຫາສະໝຸດ ສັດແຕ່ລະໂຕມີຮູບຮ່າງແຕກຕ່າງກັນ.

⁴ໂຕທຳອິດເບິ່ງຄ້າຍຄືສິງ ແລະມີປີກເໝືອນນົກອິນທິ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຝົ້າເບິ່ງຢູ່ນັ້ນ ປີກຂອງມັນໄດ້ຖືກດຶງອອກ ສັດໂຕນັ້ນໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະໄດ້ຢືນຢູ່ເໝືອນຄົນ ແລ້ວຈິດໃຈມະນຸດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ມັນ.

⁵ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສັດໂຕທີສອງ ມັນມີຮູບຮ່າງເໝືອນໝີ່ກຳລັງຢືນຢູ່ດ້ວຍຂາຫລັງຂອງມັນ ມີກະດູກຂ້າງສາມອັນຢູ່ໃນປາກຂອງມັນ ແລະມີສຽງບອກມັນວ່າ, “ຈົ່ງໄປກິນຊີ້ນໃຫ້ຫລາຍໆ.”

⁶ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງຕໍ່ໄປ ແລະໄດ້ເຫັນສັດອີກໂຕໜຶ່ງເໝືອນກັບເສືອດາວ ທາງຫລັງຂອງມັນ ມີປີກສີ່ປີກເໝືອນປີກນົກ ມີຫົວສີ່ຫົວ ແລະມີອຳນາດຫລາຍ.

⁷ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເຝົ້າເບິ່ງຢູ່ນັ້ນ ກໍໄດ້ເຫັນສັດໂຕທີ່ສີ່ ສັດໂຕນີ້ໜ້າຢ້ານ ໂຫດຮ້າຍ ແລະແຂງແຮງທີ່ສຸດ ມັນມີແຂ້ວເຫລັກຂະໜາດໃຫຍ່ ກິນ ແລະທຳລາຍທຸກໆສິ່ງ ມັນມີສິບເຂົາ ແລະບໍ່ເໝືອນກັບສັດໂຕອື່ນໆ

⁸ໃນຂະນະທີ່ຊອມເບິ່ງເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຂົານ້ອຍໆ ອັນໜຶ່ງປົ່ງອອກມາຈາກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາມເຂົາທຳອິດຫລ່ອນອອກ ເຂົາອັນນີ້ມີຕາ ແລະປາກເໝືອນມະນຸດ ປາກຂອງມັນໂອ້ອວດເລື່ອງໃຫຍ່ໂຕ.

**ດານີເອນເຫັນນິມິດກ່ຽວກັບ
ພຣະເຈົ້າອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່**

⁹ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຫລົງເບິ່ງ ໄດ້ມີບັນລັງຫລາຍອັນຖືກນຳມາຕັ້ງໄວ້ ເທິງບັນລັງແຕ່ລະອັນ ມີອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດປະທັບຢູ່ ເຄື່ອງສະຫລອງຂອງພຣະອົງຂາວເໝືອນນວນຝ້າຍ ຕົມເໝືອນຂົນແກະບໍລິສຸດ ພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງເປັນແປວໄຟ ກົງຈັກຂອງບັນລັງນັ້ນເປັນໄຟລຸກຢູ່. ¹⁰ແລະແປວໄຟໄດ້ຟຸ່ງອອກຈາກທີ່ນັ້ນ ມີຄົນເປັນຈຳນວນລ້ານໆບົວລະບັດພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະມີຄົນເປັນໂກດໆ ຢືນຢູ່ຊ້ອງໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ພວກຜູ້ພິພາກສາກໍເລີ່ມພິພາກສາ ແລະເປີດໜັງສືອອກມາອ່ານ.

¹¹ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຫລົງເບິ່ງ ກໍໄດ້ຍິນສຽງເຂົານ້ອຍນັ້ນເວົ້າໂອ້ອວດຂຶ້ນ ແລະສັດໂຕທີ່ສີ່ໄດ້ຖືກຂ້າ ຊາກສົບຂອງມັນຖືກໂຍນໃສ່ໄຟເໝືອທຳລາຍຖິ້ມ. ¹²ສ່ວນສັດໂຕອື່ນນັ້ນໄດ້ຖືກຖອດອຳນາດ ແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມັນມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປໄດ້ຊົ່ວໄລຍະເວລາໜຶ່ງ.

¹³ລະຫວ່າງເກີດນິມິດນີ້ໃນຕອນກາງຄືນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຜູ້ໜຶ່ງມີຮູບຮ່າງເໝືອນມະນຸດ ເພິ່ນໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ໆ ອ້ອມຮອບດ້ວຍເມກ ແລະໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າພຣະຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດ. ¹⁴ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ຮັບອຳນາດ ກຸງດິຍົດ ແລະເດຊານຸພາບ ເພື່ອປະຊາຊົນທຸກປະເທດ ທຸກເຊື້ອຊາດ ແລະພາສາຈະຮັບໃຊ້ເພິ່ນ ເດຊານຸພາບຂອງເພິ່ນຈະມີຢູ່ຕະຫລອດໄປ ແລະລາຊະອານາຈັກກໍຈະບໍ່ມີເວລາສິ້ນສຸດລົງ.

ການແກ້ນິມິດ

¹⁵ນິມິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນນັ້ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕື່ນຕົກໃຈ ແລະເປັນທຸກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ. ¹⁶ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຶ້ນໄປຫາທ່ານຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພື່ອຂໍຮ້ອງໃຫ້ເພິ່ນອະທິບາຍເລື່ອງທັງໝົດນີ້ ເພິ່ນຈຶ່ງບອກຄວາມໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ¹⁷“ສັດໃຫຍ່ທັງສີ່ໂຕນັ້ນ ແມ່ນລາຊະອານາຈັກທັງສີ່ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ. ¹⁸ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດຈະໄດ້ຮັບພະລາຊະອຳນາດ ແລະຈະໄດ້ຄອບຄອງລາຊະອານາຈັກນັ້ນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.”

¹⁹ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົນໃຈຢາກຮູ້ເລື່ອງກ່ຽວກັບສັດໂຕທີ່ສີ່ ຊຶ່ງບໍ່ເໝືອນກັບສັດໂຕອື່ນໆ ມັນເປັນສັດໜ້າຍ້ານທີ່ສຸດ ມີແຂ້ວເຫລັກ ແລະເລັບຕີນທອງສຳລິດ. ²⁰ມັນກິນ ແລະທຳລາຍທຸກໆສິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າສົນໃຈຢາກຮູ້ເລື່ອງກ່ຽວກັບເຂົາສົບເຂົາຢູ່ເທິງຫົວຂອງມັນ ຄື ມີເຂົາອັນໜຶ່ງທີ່ປົ່ງຊອນອອກມາຕາມຫລັງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາສາມເຂົາຫລ່ອນອອກ ເຂົານີ້ມີຕາ ແລະມີປາກທີ່ໂອ້ອວດເລື່ອງໃຫຍ່ໂຕ ມັນໜ້າຍ້ານກົວກວ່າເຂົາອື່ນໆ. ²¹ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຫລົງເບິ່ງ ເຂົາອັນນັ້ນໄດ້ຮົບຊະນະໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ²²ແລ້ວອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດໄດ້ມາຕັດສິນເຂົ້າຂ້າງໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ

²³ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຄຳແກ້ຄວາມຝັນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄື: ສັດໂຕທີ່ສີ່ແມ່ນລາຊະອານາຈັກອັນທີ

ສີ່ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ຈະແຕກຕ່າງຈາກລາຊະອານາຈັກອື່ນໆທັງປວງ ມັນຈະກິນກິນໂລກທັງໝົດ ຈະທຳລາຍ ແລະກຳຈັດເສຍໃຫ້ໝົດ. ²⁴ເຂົາສິບເຂົານັ້ນແມ່ນກະສັດສິບອົງ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນລາຊະອານາຈັກນັ້ນ ແລ້ວຈະມີກະສັດອີກອົງໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ກະສັດອົງນີ້ຈະແຕກຕ່າງຈາກກະສັດອົງກ່ອນໆ ແລະຈະໂຄ່ນລົ້ມກະສັດສາມອົງເສຍ. ²⁵ເພິ່ນຈະເວົ້າຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ ຈະກົດຂີ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຈະພະຍາຍາມປ່ຽນແປງພຣະບັນຍັດ ແລະພິທີ ທາງສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງເພິ່ນ ເປັນເວລາສາມສິບປີເຄິ່ງ. ²⁶ແລ້ວສານກໍຈະເລີ່ມພິພາກສາ ຈະຕັດສິນຖອດຖອນພະລາຊະອຳນາດ ແລະທຳລາຍເພິ່ນຈົນໝົດສິ້ນ. ²⁷ອຳນາດ ແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງລາຊະອານາຈັກທັງປວງໃນໂລກ ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ ລາຊະອຳນາດຂອງພວກເຂົານັ້ນຈະບໍ່ໝົດສິ້ນໄປ ຜູ້ປົກຄອງທັງປວງໃນໂລກຈະຮັບໃຊ້ ແລະເຊື່ອຟັງພວກເຂົາ.

²⁸ເລື່ອງລາວໄດ້ສິ້ນສຸດລົງພຽງເທົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າດານີເອນໄດ້ຕົກໃຈຫລາຍຈົນໜ້າຂາວຊຶດໄປ ແຕ່ກໍຍັງສາມາດຈິຈຳເລື່ອງລາວທັງໝົດນີ້ໄວ້ໄດ້.

ບົດທີ 8

ນິມິດເລື່ອງແກະ ແລະແບ້

¹ໃນປີທີສາມແຫ່ງລາຊະການຂອງກະສັດເບນຊັດຊາເຣມັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ດານີເອນໄດ້ເຫັນນິມິດເປັນເທື່ອທີສອງ. ²⁻³ໃນນິມິດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຕົວເອງໄດ້ຍືນຢູ່ໃກ້ແມ່ນ້ຳອູລາຍທີ່ນະຄອນຊູຊາ ນະຄອນທີ່ມີກຳແພງອ້ອມຮອບໃນແຂວງເອລາມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເງິຍໜ້າຂຶ້ນເຫັນແກະເຖິກໂຕໜຶ່ງຍືນຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳນັ້ນ ມັນມີເຂົາໃຫຍ່ສອງເຂົາ ເຂົາທີ່ບົ່ງອອກມາພາຍຫລັງໃຫຍ່ກວ່າເຂົາທຳອິດ. ⁴ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊອມເບິ່ງແກະນັ້ນຊົນແກະໂຕທີ່ຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກທາງເໜືອ ແລະທາງໃຕ້ ບໍ່ມີສັດໂຕໃດຕ້ານທານ ຫລືໜີລອດຈາກອຳນາດຂອງມັນໄດ້ ມັນເຮັດຕາມໃຈ ແລະມັກໃຫຍ່ໃຝ່ສູງ.

⁵ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າພວມຄິດສົງໄສໃນສິ່ງນີ້ຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ມີແບ້ໂຕໜຶ່ງແລ່ນມາຈາກທາງຕາເວັນຕົກດ້ວຍຄວາມໄວເກືອບຕືນບໍ່ຕິດດິນ ມັນມີເຂົາສຳຄັນເຂົາໜຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງຕາສອງເບື້ອງ. ⁶ເມື່ອມັນມາເຖິງແກະໂຕທີ່ມີເຂົາສອງເຂົາຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມັນຍືນຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳນັ້ນ ມັນໄດ້ແລ່ນເຂົ້າຊົນແກະໂຕນັ້ນໝົດແຮງຂອງມັນ. ⁷ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊອມເບິ່ງມັນຊົນແກະໂຕນີ້ຢູ່ ມັນຕໍ່ສູ້ດ້ວຍຄວາມຄຽດຮ້າຍຫລາຍ ຈົນເຂົາສອງເຂົາຂອງມັນຫັກໄປ ຝ່າຍແກະບໍ່ມີແຮງຕ້ານທານມັນໄດ້ ຈຶ່ງຖືກແບ້ຊິດລົ້ມລົງດິນ ແລະຂຶ້ນຢຽບ ບໍ່ມີໃຜຊ່ອຍແກະໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍໄດ້. ⁸ຝ່າຍແບ້ມີຄວາມຍິ່ງຈອງຫອງຫລາຍ ແຕ່ໃນເວລາທີ່ມັນແຂງແຮງຫລາຍນັ້ນ ເຂົາຂອງມັນໄດ້ຫັກອອກ ມີເຂົາທີ່ສຳຄັນໄດ້ບົ່ງອອກມາແທນອີກ.

⁹ເຂົາເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຊີ້ໄປຕ່າງທິດທາງກັນ ມີເຂົານ້ອຍອັນໜຶ່ງບົ່ງອອກມາຈາກເຂົາອັນໜຶ່ງໃນສີ່ເຂົານັ້ນ ມັນໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງມັນໄປໃນທາງທິດໃຕ້ ທິດຕາເວັນອອກ ແລະໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້. ¹⁰ມັນແຂງແຮງພໍທີ່ຈະໂຈມຕີກອງທັບດວງດາວເທິງສະຫວັນຂຶ້ນຟ້າ ມັນໄດ້

ໂຍນດວງດາວບາງກຸ່ມເຫລົ່ານັ້ນລົງມາຍັງດິນ ແລ້ວຢຸບຢ່າຖິ້ມ. ¹¹ມັນຂັດຂຶ້ນກອງທັບແຫ່ງພ້າສະຫວັນ ໂດຍຫ້າມປາມບໍ່ໃຫ້ໃຜນຳເຄື່ອງເຜົາບູຊາມາຖວາຍແກ່ຈອມທັບນັ້ນໄດ້ ແລະບໍ່ໃຫ້ໃຜຂາບໄຫວ້ນະມັດສະການພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະວິຫານ. ¹²ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີການເຮັດບາບແທນການເຜົາບູຊາປະຈຳວັນ ແລະປະຖິ້ມຄວາມຈິງ ເຂົາອັນນີ້ໄດ້ເຮັດທຸກໆສິ່ງໃຫ້ເປັນຜົນສຳເລັດ.

¹³ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນເທວະດາສອງຕົນຖາມກັນວ່າ, “ຍັງອີກເທິງປານໃດສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນນິມິດນີ້ຈຶ່ງຈະໝົດໄປ ຄືການເຮັດບາບອັນຊົ່ວຮ້າຍແທນການເຜົາບູຊາປະຈຳວັນ ກັບກອງທັບສະຫວັນ ແລະພຣະວິຫານຖືກທຳລາຍນັ້ນ.”

¹⁴ເທວະດາຕົນໜຶ່ງໄດ້ຕອບວ່າ, “ຍັງອີກເທິງເທົ່າກັບເວລາເຜົາບູຊາທັງເຊົ້າ ແລະແລງຜ່ານໄປໄດ້ 2.300 ວັນ ແລ້ວພຣະວິຫານຈະຄືນສູ່ສະພາບເດີມ.”

ເທວະດາຄັບຣີເອນອະທິບາຍເລື່ອງນິມິດ

¹⁵ຂ້າພະເຈົ້າດານີເອນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນກໍພະຍາຍາມໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແຕ່ທັນໃດນັ້ນ ມີເທວະດາຕົນໜຶ່ງຊຶ່ງມີຮູບຮ່າງເໝືອນມະນຸດຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ. ¹⁶ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຄົນຮ້ອງມາແຕ່ແມ່ນ້ຳອູລາຍວ່າ, “ຄັບຣີເອນ ເອີຍ ຈຶ່ງອະທິບາຍຄວາມໝາຍສິ່ງທີ່ລາວເຫັນນັ້ນໃຫ້ລາວຮູ້ແດ່.”

¹⁷ຄັບຣີເອນໄດ້ມາຍືນຢູ່ຂ້າງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຕົກໃຈຫລາຍຈົນລົ້ມລົງດິນ.” ເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ມະນຸດເອີຍ ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍເດີ້ ຄືນິມິດທີ່ເຈົ້າເຫັນນັ້ນເປັນຈຸດຊື່ປອກເວລາອະວະສານ.” ¹⁸ຂະນະທີ່ເທວະດາກຳລັງເວົ້າຢູ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໝົດສະຕິ ແລະລົ້ມສະຫລົບລົງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ເທວະດາໄດ້ໂຊມຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ

¹⁹ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ທ່ານເຫັນຜົນແຫ່ງຄວາມຄຽດຮ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ນິມິດນັ້ນກ່ຽວກັບເລື່ອງເວລາສຸດທ້າຍ. ²⁰ແກະທີ່ມີເຂົາສອງເຂົາທີ່ທ່ານເຫັນນັ້ນ ສະແດງຖືງລາຊະອານາຈັກເມເດຍ ແລະເປີເຊຍ. ²¹ແບ້ແມ່ນລາຊະອານາຈັກກຣີກ ແລະເຂົາສຳຄັນຢູ່ລະຫວ່າງຕາຂອງມັນ ແມ່ນກະສັດອົງທຳອິດ. ²²ເຂົາສີ່ເຂົາທີ່ປົ່ງອອກມາແທນເຂົາທຳອິດທີ່ຫັກອອກນັ້ນ ແມ່ນລາຊະອານາຈັກທັງສີ່ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຈາກຊົນຊາດນັ້ນ ແຕ່ຈະບໍ່ເຂັ້ມແຂງເໝືອນລາຊະອານາຈັກທຳອິດ.

²³ເມື່ອລາຊະອານາຈັກເຫລົ່ານີ້ໄກ້ຈະສິ້ນສຸດລົງ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະມີຫລາຍທີ່ສຸດໃນລາຊະອານາຈັກນີ້ ແລ້ວຈະມີກະສັດຫົວດີ້ ໂຫດຮ້າຍ ແລະສີ່ໂກງອົງໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ. ²⁴ກະສັດອົງນີ້ຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍອຳນາດຂອງພະອົງເອງ ພະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຈິບຫາຍຢ່າງໜ້າຍ້ານກົວ ຈະເຮັດທຸກໆສິ່ງໃຫ້ສຳເລັດ ຈະທຳລາຍຜູ້ມີອຳນາດ ແລະໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ²⁵ຍ້ອນວ່າພຣະອົງມີຄວາມສະຫລາດ ຈຶ່ງສີ່ໂກງສຳເລັດແລະອວດອົງ ປະຊາຊົນຈຳນວນຫລາຍຈະຖືກທຳລາຍ ໂດຍບໍ່ທັນຮູ້ຕົວ ແມ່ນແຕ່ມະຫາກະສັດອົງຍິ່ງໃຫຍ່ ພະອົງກໍຈະບໍ່ຍ້ານແຕ່ພາຍຫລັງ ພະອົງເອງຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍອຳນາດທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກມະນຸດ. ²⁶ນິມິດແຫ່ງການຖວາຍບູຊາທັງເຊົ້າ ແລະແລງ ຊຶ່ງໄດ້ອະທິບາຍຕໍ່ທ່ານນີ້ເປັນຄວາມຈິງ ທ່ານຈຶ່ງຮັກສາໄວ້ເປັນຄວາມລັບ ເພາະເວລາທີ່ນິມິດນີ້ຈະເປັນຄວາມຈິງຂຶ້ນມາກໍຍັງຢູ່ເທິງນານ.”

²⁷ຂ້າພະເຈົ້າ ດານີເອນ ໄດ້ອ່ອນແຮງ ແລະເຈັບປ່ວຍຢູ່ເປັນເວລາຫລາຍມື້ ຈຶ່ງສາມາດລຸກໄປປະຕິບັດພາລະກິດທີ່ພະລາຊາຊົງມອບໝາຍໃຫ້ໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງງົດງົ້ງ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈມິດນັ້ນເລີຍ.

ບົດທີ 9

ດານີເອນອ້ອນວອນເພື່ອຊົນຊາດຂອງຕົນ

¹ດານີອຸດ ລາຊະໂອລົດຂອງກະສັດເຊເຊັດ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຄົນເຊື້ອສາຍມິເດຍ ໄດ້ປົກຄອງລາຊະອານາຈັກບາບີໂລນ. ²ໃນປີທຳອິດທີ່ພະອົງຊົງເປັນກະສັດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ດານີເອນ ໄດ້ຮຳຮຽນພຣະຄຳພີ ແລະຄິດເຖິງເລື່ອງເຈັດສິບປີທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຈະຖືກທຳລາຍ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກ ເຢເຣມີຍາຜູ້ປະກາດພຣະທຳນັ້ນ. ³ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮົນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຮ້ອງຂໍຕໍ່ພຣະອົງ ໄດ້ອິດອາຫານ ໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງໄວ້ທຸກ ແລະນັ່ງໃນຂີ້ເທົາໄຟ.

⁴ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຍອມຮັບສາລະພາບສິ່ງທີ່ຊົນຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະໜ້າຍາກ ຊົງເຮັດຕາມຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຊົງສະແດງຄວາມຮັກໝັ້ນຄົງຕໍ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ ແລະທີ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ. ⁵ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບ ໄດ້ເຮັດຊົ່ວ ແລະເຮັດບາບ ບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ເຮັດ ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງບອກວ່າຖືກຕ້ອງ. ⁶ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຊື່ອຟັງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳຂອງພຣະອົງ ຄືຜູ້ເວົ້າໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກກະສັດ ພວກປົກຄອງ ພວກບັນພະບູລຸດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ແລະຕໍ່ຊົນຊາດທັງໝົດ.

⁷ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຊອບທຳສະເໝີ ພວກຂ້ານ້ອຍທັງປວງ ພ້ອມທັງປະຊາຊົນຜູ້ຢູ່ໃນແຂວງຢູດາ ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະຊາວອິສຣາເອນທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາແຕກໄປຢູ່ໃນປະເທດໄກ້ ແລະໄກ ຍ້ອນພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະອົງນັ້ນ ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ໜ້າອັບອາຍສະເໝີ. ⁸ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກກະສັດ ພວກຜູ້ປົກຄອງ ແລະບັນພະບູລຸດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ໜ້າອັບອາຍ ແລະສິ່ງທີ່ເປັນບາບຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ. ⁹ພຣະອົງຊົງເມດຕາ ແລະຊົງໃຫ້ອະໄພ ແຕ່ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ. ¹⁰ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອພຣະອົງຊົງບອກໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດ ໂດຍຊົງບອກຜ່ານທາງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳນັ້ນ ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະອົງ.

¹¹ຊາວອິສຣາເອນທັງປວງໄດ້ເຮັດຜິດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະບໍ່ຍອມຟັງສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງບອກ ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງນຳເອົາຄຳປ້ອຍດ່າທີ່ຂຽນໄວ້ໃນບັນຍັດຂອງ ໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງມາລົງໂທດພວກຂ້ານ້ອຍ. ¹²ຊົງເຮັດຕໍ່ພວກຂ້ານ້ອຍ ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້ ຊົງລົງໂທດນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ

ແຮງກວ່ານະຄອນອື່ນໆໃນໂລກ ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບໂທດທຸກຢ່າງຕາມທີ່ກ່າວໄວ້ໃນບັນຍັດຂອງໂມເຊ. ¹³ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບໂທດທຸກຢ່າງຕາມທີ່ກ່າວໄວ້ໃນບັນຍັດຂອງໂມເຊ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ແຕ່ຈົນດຽວນີ້ພວກຂ້ານ້ອຍກໍຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງຊົງພໍພຣະໄທ ຄືຍັງເຮັດບາບ ຫລືປະພຶດບໍ່ສັດຊື່ຢູ່. ¹⁴ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັດຕຽມການລົງໂທດພວກຂ້ານ້ອຍ ແລະໄດ້ຊົງເຮັດການນັ້ນແລ້ວ ເພາະວ່າທຸກໆສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດລ້ວນແຕ່ຖືກຕ້ອງ ແຕ່ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະອົງ.

¹⁵ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ພຣະອົງຊົງສະແດງລິດອໍານາດ ໂດຍສາມາດນໍາເອົາໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ ພວກຂ້ານ້ອຍຍັງຈື່ຈໍາລິດອໍານາດຂອງພຣະອົງຢູ່ ແຕ່ປານນັ້ນ ພວກຂ້ານ້ອຍກໍຍັງເຮັດບາບ ແລະເຮັດຜິດຢູ່. ¹⁶ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດການອັນຊອບທໍາມາແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ຂໍຢ່າຊົງຄຽດຮ້າຍນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ ອີກຕໍ່ໄປທ້ອນ ເພາະວ່າ ມັນເປັນນະຄອນ ແລະເປັນພູສັກສິດຂອງພຣະອົງ ປະເທດເພື່ອນບ້ານທັງປວງຕ່າງກໍພົນປະໝາດນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຍ້ອນພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບ ແລະຍ້ອນການເຮັດຊົ່ວຂອງພວກບັນພະບູລຸດນັ້ນ.

¹⁷ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕໍ່ໄປນີ້ຂໍຊົງໂຜດຮັບຟັງຄໍາອ້ອນວອນຍອມສາລະພາບຜິດຂອງຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງທີ່ຖືກທໍາລາຍນັ້ນກັບຄືນເປັນຄືເກົ່າ ເພື່ອທຸກໆຄົນຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ. ¹⁸ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍຊົງຮັບຟັງສຽງພວກຂ້ານ້ອຍແດ່ຖ້ອນ ຈົ່ງດູແລ ແລະທອດພຣະເນດເບິ່ງຄວາມທຸກຍາກທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍປະສົບຢູ່ ພ້ອມທັງຄວາມທຸກຍາກໃນນະຄອນຂອງພຣະອົງ ພວກຂ້ານ້ອຍອ້ອນວອນພຣະອົງຍ້ອນວ່າພຣະອົງຊົງພຣະເມດຕາ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນພວກຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນຊອບທໍາ. ¹⁹ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງຮັບຟັງພວກຂ້ານ້ອຍແດ່ ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍຊົງຍົກໂທດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ ຂໍຊົງຮັບຟັງພວກຂ້ານ້ອຍ ແລ້ວຊົງຮິບກະທໍາ ເພື່ອໃຫ້ທຸກໆຄົນຮູ້ຈັກວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂໍຢ່າຊົງລໍຊ້າຢູ່ ເພາະວ່ານະຄອນ ແລະປະຊາຊົນນີ້ເປັນຂອງພຣະອົງ.”

ຄັບຣີເອນອະທິບາຍຄໍາເວົ້າຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທໍາ

²⁰ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນ ແລະສາລະພາບບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພ້ອມທັງບາບຂອງອິສຣາເອນ ຊົນຊາດຂອງຂ້າພະອົງຕໍ່ໄປ ແລະໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊົງເຮັດໃຫ້ພຣະວິຫານອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງກັບຄືນເປັນຄືເກົ່າ. ²¹ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງອ້ອນວອນຢູ່ ມີເທວະດາຕົນໜຶ່ງຊື່ຄັບຣີເອນ ຄື ຕົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນິມິດ ເທື່ອທໍາອິດນັ້ນ ໄດ້ເຫາະລົງມາຍັງບ່ອນຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນເວລາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຕອນຄໍາ. ²²ເພິ່ນໄດ້ອະທິບາຍວ່າ, “ດານີເອນ ເອີຍ ເຮົາໄດ້ມາທີ່ນີ້ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໃຈຄໍາເວົ້າຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທໍາ. ²³ຄືເມື່ອເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນຮ້ອງຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງກໍຊົງຕອບເຈົ້າ ເຮົາຈຶ່ງມາອະທິບາຍຄໍາຕອບນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກເຈົ້າ ບັດນີ້ ເຮົາຈະອະທິບາຍນິມິດນັ້ນ ຈົ່ງຕັ້ງໃຈຟັງໃຫ້ດີ.

²⁴ເຈັດສິບວັນນັ້ນ ແມ່ນຊ່ວງໄລຍະເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກໍານົດໃຫ້ຊົນຊາດ ແລະນະຄອນອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ ສິ້ນສຸດການເຮັດຜິດ ແລະການເຮັດບາບ ຕໍ່ໄປ ການເຮັດບາບຈະໄດ້ຮັບການ

ໃຫ້ອະໄພ ແລະມີຄວາມຍຸດຕິທຳຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ເພື່ອວ່ານິມິດ ແລະຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທຳຈະໄດ້ສຳເລັດເປັນຈິງ ແລະເພື່ອພຣະວິຫານອັນສັກສິດຈະໄດ້ເປັນທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ. ²⁵ຈົ່ງສັງເກດ ແລະເຂົ້າໃຈດັ່ງນີ້ ນັບຕັ້ງແຕ່ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ສ້າງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່ ໄປຈົນເຖິງພວກຜູ້ນຳທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄດ້ມາຄອບຄອງ ຈະເປັນເຈັດອາທິດ ແລະເປັນເວລາທີ່ກຸສົບສອງອາທິດ ພວກເຂົາຈະສ້າງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່ ຈະມີຖະໜົນຫລາຍສາຍ ແລະປ້ອມປ້ອງກັນເມືອງຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ແລ້ວເມືອງນີ້ຈະໝັ້ນຄົງຢູ່ເປັນເວລາດົນນານ ແຕ່ມັນຈະເປັນສະໄໝທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃນຄາວສິ້ນສຸດສະໄໝນັ້ນ. ²⁶ທ່ານຜູ້ໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ຈະຖືກຂ້າຢ່າງບໍ່ຍຸດຕິທຳ ນະຄອນ ແລະພຣະວິຫານກໍຈະຖືກກອງທັບຂອງຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຄົນໜຶ່ງບຸກລຸກທຳລາຍ ຄາວສິ້ນສຸດນີ້ຈະມາທຳລາຍເໝືອນນ້ຳຖ້ວມ ຕອນສຸດທ້າຍຈະມີສົງຄາມ ແລະການທຳລາຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ. ²⁷ຜູ້ນຳຄົນນັ້ນຈະມີສຳພັນທະໄມຕີຢ່າງໜຽວແໜ້ນກັບຄົນຈຳນວນຫລາຍເປັນເວລາອາທິດໜຶ່ງ ເທິງທີ່ສູງສຸດຂອງພຣະວິຫານນັ້ນ ຈະມີຂອງແປກປະຫລາດອັນໜ້າຍ້ານຕັ້ງຢູ່ ຈະມີຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນຮອດເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຕັ້ງມັນໄວ້ໄດ້ພົບກັບຈຸດຈົບ.”

ບົດທີ 10

ດານີເອນເຫັນນິມິດໃກ້ແມ່ນ້ຳຕິກຣິດ

¹ໃນປີທີສາມແຫ່ງລາຊະການໄຊຣັດກະສັດເປີເຊຍນັ້ນ ໄດ້ມີການເປີດເຜີຍຖ້ອຍຄຳໃຫ້ດານີເອນຮູ້ທາງນິມິດ (ດານີເອນມີຊື່ເອີ້ນອີກວ່າ ເບນເຕຊັດຊາເຣ) ຖ້ອຍຄຳນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແຕ່ເຂົ້າໃຈຍາກທີ່ສຸດ.

²⁻³ໃນເວລານັ້ນຂ້າພະເຈົ້າ ດານີເອນໄດ້ເປັນທຸກຢູ່ສາມອາທິດ ບໍ່ໄດ້ກິນຂອງແຊບ ຫລືຊີ້ນໃດໆ ບໍ່ໄດ້ດື່ມເຫລື້ອຍຽນ ບໍ່ໄດ້ຫວິຜົມຈົນຕະຫລອດສາມອາທິດ. ⁴ໃນວັນທີຊາວສີ່ຂອງເດືອນທຳອິດ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຢູ່ແຄມຕາຝັ່ງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ຕິກຣິດ. ⁵ແລະໄດ້ເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງນຸ່ງຫົ່ມເຄື່ອງທີ່ສະຫງ່າງາມ ແລະຂັດສາຍແອວຄຳ. ⁶ຕົນຕົວຂອງເພິ່ນສ່ອງແສງເປັນປະກາຍເໝືອນເພັດ ໜ້າມີແສງເຫລື້ອມເໝືອນພ້າແມບເຫລື້ອມຕາ ມີແສງເໝືອນໄຟ ແຂນຂາເຫລື້ອມເປັນເງົາເໝືອນທອງສຳລິດທີ່ຂັດສີແລ້ວ ແລະສຽງຮ້ອງຂອງເພິ່ນດັງເໝືອນສຽງຮ້ອງຂອງຝູງຊົນຈຳນວນຫລາຍ.

⁷ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ເຫັນນິມິດນີ້ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນຫຍັງແຕ່ພວກເຂົາກໍຢ້ານ ແລະແລ່ນໄປລີ້ຢູ່. ⁸ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ດຽວໄດ້ຍູ່ເບິ່ງນິມິດອັນແປກປະຫລາດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີເຫື່ອແຮງເຫລືອຢູ່ເລີຍ ສີໜ້າກໍປ່ຽນແປງໄປ. ⁹ເມື່ອໄດ້ຍືນເພິ່ນເວົ້າແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍລົ້ມລົງດິນ ໝົດຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະໝູບໜ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

¹⁰ແລ້ວມີມືອັນໜຶ່ງມາໂຊມໃຫ້ລູກຂຶ້ນ ໃຫ້ຫົວເຂົ້າແລະມີຄຳດິນໄວ້ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງຕົວສັນຢູ່. ¹¹ຄົນນັ້ນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ດານີເອນເອີຍ ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກເຈົ້າ ຈົ່ງຍືນຂຶ້ນ ແລະຕັ້ງໃຈຟັງສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເວົ້າ ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ໃຫ້ເຮົາມາຫາເຈົ້າ” ເມື່ອເພິ່ນເວົ້າດັ່ງນີ້ແລ້ວ

ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍິນຕົວສັ່ນຢູ່.

¹²ຕໍ່ມາເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ດານີເອນເອີຍ ຢ່າຍ້ານເດີ້ ມີທຳອິດທີ່ເຈົ້າຕັດສິນໃຈຖ່ອມຕົວລົງ ອ້ອນວອນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັບຟັງຄຳອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າແລ້ວ ເຮົາໄດ້ມາ ຍ້ອນຄຳອ້ອນວອນຂອງເຈົ້ານັ້ນ. ¹³ເທວະດາຕົນປົກປັກຮັກສາລາຊະອານາຈັກເປີເຊຍ ໄດ້ຂັດ- ຂວາງເຮົາເປັນເວລາຊາວເອັດມີ້ ແລ້ວມີກາເອນ ເທວະດາຊັ້ນຫົວໜ້າຕົນໜຶ່ງໄດ້ມາຊ່ອຍເຮົາ ເພາະເຮົາຜູ້ດຽວທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ໃນລາຊະອານາຈັກເປີເຊຍ. ¹⁴ເຮົາໄດ້ມາເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໃຈໃນ ສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າໃນອະນາຄົດ ອັນນີ້ແມ່ນນິມິດໃຫຍ່ກ່ຽວກັບອະນາຄົດ.”

¹⁵ເມື່ອເພິ່ນກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍກັມໜ້າບໍ່ກ້າເວົ້າຈາຫຍັງ. ¹⁶ແລ້ວເທວະດາຕົນໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຮູບຮ່າງເໝືອນມະນຸດ ເດ່ມືອອກມາບາຍຮິມສົບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ເພິ່ນ ຊຶ່ງຍິນຢູ່ຕໍ່ໜ້າວ່າ, “ນາຍເອີຍ ນິມິດນີ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໝົດແຮງຫລາຍ ຈົນຕົນຕົວຂ້ານ້ອຍສັ່ນ. ¹⁷ຂ້ານ້ອຍເປັນເໝືອນຂ້າທາດທີ່ຍິນຢູ່ຕໍ່ໜ້ານາຍ ຈະເວົ້າກັບທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະວ່າບໍ່ມີແຮງ ຫລືລົມຫາຍໃຈເຫລືອຢູ່ໃນຕົວເລີຍ.”

¹⁸ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ຈັບບາຍຂ້າພະເຈົ້າອີກເທື່ອໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ສຶກມີແຮງຂຶ້ນ. ¹⁹ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າ ວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກແພງເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າອຸກໃຈ ຫລືຍ້ານເດີ້ ຈົງກ້າຫານສາ.”

ເມື່ອເພິ່ນກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຮູ້ສຶກມີແຮງ ແລະເວົ້າວ່າ ນາຍເອີຍ ຈົ່ງບອກຂ້ານ້ອຍ ແດ່ສິ່ງທີ່ນາຍຈະຕ້ອງເວົ້ານັ້ນ ທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີແຮງຂຶ້ນ.”

²⁰⁻²¹ແລ້ວເພິ່ນເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າ ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງມາຫາເຈົ້າ? ເຮົາມາມື້ນີ້ເພື່ອເປີດເຜີຍ ສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືສັດຈະທຳໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ ບັດນີ້ ເຮົາຈະຕ້ອງຄົນໄປຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດແຫ່ງປະເທດ ເປີເຊຍ ຫລັງຈາກນັ້ນ ກໍແມ່ນກະສັດປະເທດກຣີກຈະມາປະກົດ ບໍ່ມີໃຜຊ່ອຍເຫລືອເຮົາ ນອກຈາກມີກາເອນ ເທວະດາຕົນທີ່ປົກປັກຮັກສາປະເທດອິສຣາເອນ.

ບົດທີ 11

¹ເພິ່ນເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ຊ່ອຍເຫລືອ ແລະປົກປັກຮັກສາເຮົາ.

ລາຊະອານາຈັກພາກໃຕ້ແລະພາກເໜືອ

²ສິ່ງທີ່ເຮົາຈະບອກເຈົ້າຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຄວາມຈິງ ຄືຈະມີກະສັດອີກສາມອົງປົກຄອງປະເທດເປີ- ເຊຍ ອົງທີສີ່ຈະເປັນອົງສຸດທ້າຍ ກະສັດອົງນີ້ຈະມີຊັບສົມບັດຫລາຍກວ່າອົງອື່ນໆທັງໝົດ ໃນ ເວລາທີ່ພະອົງຊົງເຂັ້ມແຂງ ແລະມີຊັບສົມບັດຫລາຍ ພະອົງຈະເຮັດສົງຄາມກັບລາຊະອານາ- ຈັກກຣີກ. ³ແລ້ວຈະມີກະສັດທີ່ກ້າຫານອົງໜຶ່ງ ຄອບຄອງທົ່ວລາຊະອານາຈັກໃຫຍ່ ແລະຈະ ເຮັດທຸກສິ່ງຕາມພະປະສົງ. ⁴ແຕ່ໃນເວລາທີ່ພະອົງຊົງມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນອານາຈັກຂອງພະ ອົງຈະແຕກແຍກ ແລະຖືກແບ່ງອອກເປັນສີ່ສ່ວນ ລາຊະວົງຂອງພະອົງຈະບໍ່ໄດ້ປົກຄອງ ຄົນ ອື່ນຈະເຂົ້າປົກຄອງແທນ ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອພະອົງ.

⁵ກະສັດພາກໃຕ້ກໍເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກນັ້ນ ຊຶ່ງມີອຳນາດ ແຕ່ຈະມີນາຍທະຫານອີກຜູ້ໜຶ່ງຂອງ ພະອົງເຂັ້ມແຂງກວ່າ. ⁶ຫລັງຈາກນັ້ນ ຫລາຍປີ ກະສັດພາກໃຕ້ຈະໃຫ້ພະລາຊະທິດາຂອງພະ

ອົງສົມລົດກັບກະສັດພາກເໜືອ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນພັນທະມິດກັນ ແຕ່ພັນທະມິດນີ້ຈະມີຢູ່ບໍ່ເທິງ ເພາະວ່າພະນາງກັບພວກຄົນໃຊ້ທີ່ໄປກັບພະນາງພ້ອມທັງພະໂອລົດ ແລະພະລາຊະສາມີຂອງ ພະນາງຈະຖືກຂ້າທັງໝົດ. ⁷ໃນບໍ່ດົນ ເຊື້ອພະວົງອົງໜຶ່ງຂອງພະນາງກໍຈະໂຈມຕີກອງທັບຂອງ ກະສັດພາກເໜືອ ເພິ່ນຈະເຂົ້າໄປໂຈມຕີປ້ອມ ແລະຊະນະພວກເຂົາ. ⁸ແລ້ວຈະຂົນເອົາຮູບ ເຄົາລົບຂອງພວກເຂົາ ພ້ອມດ້ວຍສິ່ງຂອງອັນມີຄ່າທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນຄຳທັງໝົດໄປຍັງປະເທດ ເອຢິບ ຫລັງຈາກນັ້ນ ຈະມີຄວາມສະຫງົບສຸກຢູ່ຫລາຍປີ. ⁹ແລ້ວກະສັດພາກເໜືອຈະຍົກທັບ ເຂົ້າໂຈມຕີພາກໃຕ້ ແຕ່ຈະຖືກກອງທັບແຫ່ງພາກໃຕ້ຕີໂຕ້ພ່າຍໄປ.

¹⁰ພະລາຊະໂອລົດທັງຫລາຍຂອງກະສັດພາກເໜືອຈະຕຽມຮົບ ແລະຮວບຮວມກຳລັງຮົບໄວ້ ເປັນຈຳນວນຫລາຍ ພະໂອລົດອົງໜຶ່ງຈະມີໄຊຊະນະຢ່າງງ່າຍດາຍ ເພິ່ນຈະຜ່ານເຂົ້າໂຈມຕີ ເອົາປ້ອມຂອງພະອົງຄົນມາ. ¹¹ກະສັດພາກໃຕ້ຈະເຂົ້າສູ່ສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານກະສັດພາກເໜືອດ້ວຍ ຄວາມຄຽດແຄ້ນ ແລະຈະຈັບເອົາພົນຮົບຂອງພະອົງຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ¹²ພຣະອົງຈະ ພາກພູມພະໂທໃນໄຊຊະນະ ແລະໄດ້ຂ້າທະຫານຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ແຕ່ພະອົງຈະບໍ່ມີໄຊ- ຊະນະຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆ. ¹³ຝ່າຍກະສັດພາກເໜືອ ຈະກັບຄືນໄປຮວບຮວມພົນຮົບໃຫ້ໄດ້ຫລາຍ ກວ່າແຕ່ກ່ອນ ເມື່ອໄດ້ເວລາອັນເໝາະສົມແລ້ວ ພະອົງກັບກອງທັບໃຫຍ່ທີ່ມີອາວຸດດີຈິ່ງຈະກັບ ຄືນມາຕໍ່ສູ້.

¹⁴ເມື່ອນັ້ນ ຈະມີຫລາຍຄົນລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກະສັດພາກໃຕ້ ດານີເອນເອີຍ ຄົນທີ່ແຂງແຮງບາງ ຄົນຈາກຊົນຊາດຂອງເຈົ້າຈະເປັນກະບົດຍ້ອນນິມິດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ ແຕ່ພວກເຂົາຈະຖືກ ປາບພ່າຍແພ້. ¹⁵ກະສັດພາກເໜືອຈະບິດລ້ອມເມືອງທີ່ມີກຳແພງອ້ອມຮອບ ແລ້ວຍຶດເອົາເມືອງ ນັ້ນໄດ້ ພວກທະຫານແຫ່ງພາກໃຕ້ຈະຕໍ່ສູ້ບໍ່ໄຫວ ແມ່ນແຕ່ທະຫານທີ່ເກ່ງກ້າທີ່ສຸດກໍສູ້ບໍ່ໄດ້. ¹⁶ພວກຄົນຈະເຮັດທຸກຢ່າງຕາມຄວາມພໍໃຈໂດຍບໍ່ມີການຕໍ່ຕ້ານ ກະສັດພາກເໜືອຈະຢູ່ໃນ ແຜ່ນດິນທີ່ຂົງສັນຍາໄວ້ ແລະຈະມີອຳນາດຢ່າງສົມບູນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ. ¹⁷ກະສັດພາກເໜືອ ຄິດຈະໃຊ້ທະຫານທັງໝົດໄປຕໍ່ສູ້ກະສັດພາກໃຕ້ ແຕ່ຊົງປ່ຽນຄວາມຄິດນັ້ນເສຍ ແລ້ວພະອົງຈະ ເຮັດສັນຍາມອບພະລາຊະທິດາໃຫ້ສົມລົດກັບກະສັດພາກໃຕ້ ເພື່ອໃຫ້ພະນາງພະຍາຍາມທຳ- ລາຍຝ່າຍສັດຕູ ແຕ່ພະອົງຈະເຮັດບໍ່ສຳເລັດ. ¹⁸ຫລັງຈາກນັ້ນ ພະອົງຈະໂຈມຕີຊົນຊາດຕ່າງໆ ຕາມແຄມທະເລ ເພື່ອຈະຍຶດເອົາໃຫ້ໄດ້ເປັນຈຳນວນຫລາຍ ແຕ່ຈະມີຜູ້ນຳຄົນຕ່າງຊາດຄົນໜຶ່ງ ປາບພະອົງລົງ ແລະກຳຈັດຄວາມອວດອົງຂອງພະອົງໃຫ້ໝົດໄປ. ¹⁹ກະສັດພາກເໜືອຈະສະ- ເດັດຄົນໄປຍັງປ້ອມໃນປະເທດຂອງພະອົງເອງ ແຕ່ພະອົງກໍຈະຖືກປາບໃຫ້ໝົດສິ້ນລົງ.

²⁰ຕໍ່ຈາກພະອົງມາ ຈະມີກະສັດອີກອົງໜຶ່ງ ກະສັດອົງນີ້ຈະສົ່ງເຈົ້າພະນັກງານສ່ວຍສາອາ- ກອນໄປຫາເກັບເອົາເງິນ ເພື່ອມາເພີ່ມລາຍໄດ້ໃຫ້ລາຊະອານາຈັກຂອງພະອົງ ໃນບໍ່ເທິງກະສັດ ອົງນີ້ກໍຈະຖືກເຂົາຂ້າຕີ້ມ.

ກະສັດໃຈໂຫດ

²¹ກະສັດພາກເໜືອອົງຕໍ່ໄປຈະເປັນຄົນໃຈຮ້າຍ ຊຶ່ງບໍ່ມີສິດຈະໄດ້ເປັນກະສັດ ແຕ່ພະອົງກໍຈະ ໄດ້ເປັນຢ່າງບໍ່ມີໃຜຄາດຄິດ ແລະຈະຍຶດເອົາອຳນາດດ້ວຍກົນອຸປາຍ. ²²ເຫລົ່າທະຫານທີ່ຕໍ່ຕ້ານ

ພະອົງ ແລະແມ່ນແຕ່ມະຫາປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະຖືກກວດລ້າງ ແລະກຳຈັດໃຫ້ໝົດໄປ. ²³ພະອົງຈະລໍລວງເອົາຊົນຊາດອື່ນມາເປັນພັນທະມິດ ເຖິງແມ່ນພະອົງໄດ້ປົກຄອງພຽງຊົນຊາດນ້ອຍໆເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພະອົງກໍເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ. ²⁴ຈະບຸກລຸກເຂດແຂວງທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະມີຄວາມສະຫງົບສຸກ ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ລາຊະວົງບໍ່ເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ ແລ້ວພະອົງຈະແບ່ງຊັບສິ່ງຂອງທີ່ຍຶດມາໄດ້ໃນສົງຄາມໃຫ້ພັກພວກຂອງພະອົງ ແລະຈະວາງແຜນໂຈມຕີບ້ອມ ແຕ່ພະອົງຈະເຮັດໄປບໍ່ໄດ້ເທິງນານ.

²⁵ພະອົງຈະຍົກກອງທະຫານຈຳນວນຫລາຍ ໄປໂຈມຕີກະສັດພາກໃຕ້ຢ່າງກ້າຫານ ຝ່າຍກະສັດພາກໃຕ້ຈະຕຽມຕົວສູ້ກັບກອງທັບໃຫຍ່ທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ ແຕ່ພະອົງຈະເຮັດບໍ່ສຳເລັດ ຍ້ອນວ່າຖືກຫລອກດ້ວຍກົນອຸປາຍ. ²⁶ຄະນະຜູ້ປົກສາຄົນສະໜິດຂອງພະອົງຈະປອງຮ້າຍພະອົງ ພວກທະຫານຫລາຍຄົນຂອງພະອົງຈະຖືກຂ້າ ກອງທັບກໍຈະຖືກກຳຈັດໃຫ້ໝົດໄປ. ²⁷ແລ້ວກະສັດທັງສອງອົງນີ້ຈະສະເໜີຍຮ່ວມໂຕະດຽວກັນ ແຕ່ພຶດຕິກຳຂອງພວກເພິ່ນຈະເປັນໄປໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ ຈະເວົ້າຕົວະຊຶ່ງກັນແລະກັນ ສະນັ້ນ ຕ່າງຝ່າຍກໍຈະບໍ່ໄດ້ອັນໃດຕາມທີ່ຫວັງໄວ້ ເພາະວ່າ ເວລາອັນເໝາະສົມຍັງບໍ່ມາເຖິງ. ²⁸ກະສັດພາກເໜືອຈະກັບຄືນບ້ານເມືອງພ້ອມດ້ວຍສິ່ງຂອງທີ່ຍຶດໄດ້ທັງໝົດ ຈະຊົງວາງແຜນທຳລາຍສາດສະໜາແຫ່ງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ພະອົງຈະເຮັດຕາມຊອບພະໂທ ແລ້ວກັບຄືນໄປບ້ານເມືອງຂອງຕົນເອງ.

²⁹ໃນພາຍຫລັງ ພະອົງຈະບຸກຮຸກພາກໃຕ້ອີກ ແຕ່ທຸກສິ່ງຈະບໍ່ເປັນໄປເໝືອນແຕ່ກ່ອນ. ³⁰ເພາະວ່າ ພວກກົດຕື່ມ ຈະຕາມມາທາງເຮືອເພື່ອຂັດຂວາງພະອົງ ພະອົງຈະຍ້ານກົວ ແລ້ວພະອົງຈະກັບໄປດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ ຈະວາງແຜນທຳລາຍສາດສະໜາແຫ່ງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຈະເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງພວກທີ່ປະຖິ້ມສາດສະໜາແລ້ວນັ້ນ. ³¹ໜ່ວຍທະຫານບາງໜ່ວຍຂອງພະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພຣະວິຫານ ແລະແຫ່ນຖວາຍບູຊາເສຍຄວາມສັກສິດ ພວກເຂົາຈະບັງຄັບໃຫ້ເລີກການຜົາບູຊາປະຈຳວັນ ແລ້ວຕັ້ງຂອງແປກປະຫລາດອັນໜ້າຍ້ານໄວ້. ³²ຝ່າຍກະສັດຈະໃຊ້ກົນອຸປາຍເອົາຊະນະຄົນອື່ນໆ ທີ່ປະຖິ້ມສາດສະໜາຂອງຕົນແລ້ວ ແຕ່ພວກທີ່ບົວລະບັດພຣະເຈົ້າຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະສຳເລັດຜົນ. ³³ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຜູ້ທີ່ສະຫລາດໃນໝູ່ປະຊາຊົນ ພວກເຂົາຈະສິດສອນວິຊາຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ແຕ່ໃນຊົ່ວເວລາໜຶ່ງ ພວກເຂົາບາງຄົນຈະຕາຍດ້ວຍດາບ ແລະໄຟ ບາງຄົນຈະຖືກປຸ້ນ ແລະຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ. ³⁴ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຖືກເຂັ້ມຂ້າຢູ່ນັ້ນ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ ແລະຈະມີຫລາຍຄົນມາຊ່ອຍເຫລືອພວກເຂົາຍ້ອນເຫັນແກ່ປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ. ³⁵ຄົນຜູ້ສະຫລາດບາງຄົນຈະຖືກຂ້າ ຈຸດປະສົງຂອງເລື່ອງນີ້ກໍເພື່ອຢາກໃຫ້ປະຊາຊົນມີຈິດໃຈສະອາດບໍລິສຸດ ໄປຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຳໜົດໄວ້.

³⁶ກະສັດພາກເໜືອຈະເຮັດຕາມຊອບພະໂທ ຈະອ້ອວວດວ່າຕົນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພະໃດໆ ແລະອວດວ່າຕົນສູງສຸດກວ່າພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ ພະອົງຈະເຮັດດັ່ງນີ້ໄປຈົນເຖິງເວລາພຣະເຈົ້າຊົງລົງໂທດພະອົງ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕັດສິນພຣະໂທເຮັດສິ່ງທັງຫລາຍນີ້. ³⁷ກະສັດຊິເຣຍ ຈະບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ກັບພະທີ່ພວກບັນພະບູລຸດຂອງຕົນເຄີຍບົວລະບັດມາ ແລະພະທີ່ພວກຜູ້ຍິງນັບຖື ແທ້

ຈິງແລ້ວ ພະອົງບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ກັບພະໃດໆເລີຍ ເພາະພະອົງຄິດວ່າຕົນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພະເຫລົ່ານັ້ນ. ³⁸ພະອົງຈະໃຫ້ກຽດພະທີ່ຄຸ້ມຄອງບ້ອງກັນບ້ອມແທນພະເຫລົ່ານັ້ນ ຈະຖວາຍເງິນຄໍາ ຖວາຍເພັດ ແລະຂອງດີມີຄ່າອື່ນໆ ແກ່ພະທີ່ລາຊະວົງຂອງພະອົງບໍ່ເຄີຍຂາບໄຫວ້ມາກ່ອນ. ³⁹ຈະໃຊ້ຄົນທີ່ຂາບໄຫວ້ພະຕ່າງຊາດບ້ອງກັນບ້ອມຂອງພະອົງ ຈະໃຫ້ກຽດຢ່າງສູງແກ່ພວກທີ່ຍອມຮັບເອົາພະອົງເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ຈະມອບໝາຍຕໍາແໜ່ງອັນສູງທາງລາຊະການໃຫ້ ແລະມອບທີ່ດິນໃຫ້ເປັນສິ່ງຕອບແທນ.

⁴⁰ເມື່ອເວລາກຳນົດຂອງກະສັດພາກເໜືອໃກ້ຈະໝົດລົງ ກະສັດພາກໃຕ້ຈະໂຈມຕີພະອົງ ແຕ່ພະອົງກໍຈະຕອບໂຕ້ດ້ວຍກໍາລັງທັງໝົດ ໂດຍຈະໃຊ້ລົດຮົບ ພົນມ້າ ແລະເຮືອຈຳນວນຫລາຍ ຈະບຸກໂຈມຕີພາກໃຕ້ເໝືອນນ້ຳໄຫລຖ້ວມ ຈະໂຈມຕີແຜ່ນດິນທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ດ້ວຍ. ⁴¹ຈະຂ້າຄົນຕາຍເປັນໝື່ນໆ ສ່ວນປະເທດເອໂດມ ປະເທດໂມອາບ ແລະຄົນອໍາໂມນທີ່ຍິ່ງເຫລືອ ຈະໄດ້ລອດພົ້ນ. ⁴²ພະອົງຈະບຸກໂຈມຕີຫລາຍປະເທດ ແມ່ນແຕ່ປະເທດເອຢິບກໍຕົກໂຈມຕີ. ⁴³ຈະຂົນເອົາຂອງມີຄ່າທີ່ເປັນເງິນເປັນຄໍາ ແລະຊັບສົມບັດມີຄ່າອື່ນໆ ຂອງປະເທດເອຢິບໄປ ຈະມີໄຊຊະນະເໝືອປະເທດລິເບຍ ແລະເອທິໂອເປຍ. ⁴⁴ແລ້ວຂ່າວທີ່ມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ ແລະເໜືອຈະເຮັດໃຫ້ພະອົງຕົກໃຈ ພະອົງຈະສູ້ຮົບຢ່າງທັງມໂຫດ ຈະຂ້າຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍ. ⁴⁵ຈະກາງເຕັ້ນຫລວງຂະໜາດໃຫຍ່ໄວ້ລະຫວ່າງທະເລກັບພູບ່ອນຕັ້ງພຣະວິຫານ ແຕ່ຈະສິ້ນພະຊົນ ໂດຍບໍ່ມີໃຜທີ່ຈະຊ່ວຍພະອົງໄດ້.

ບົດທີ 12 ເວລາສິ້ນສຸດ

¹ໃນເວລານັ້ນ ມີກາເອນເທວະດາຕົນຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ຮັກສາປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າຈະມາປະກົດແລ້ວຈະມີການທຸກຍາກລຳບາກຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາຕັ້ງແຕ່ຊາດທັງຫລາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອເຖິງເວລານັ້ນ ປະຊາຊົນທັງປວງຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຊື່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ລອດພົ້ນ. ²ຫລາຍຄົນໃນພວກເຫລົ່ານີ້ທີ່ໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ ຈະມີຊີວິດມາອີກ ບາງຄົນຈະມີຊີວິດຕະຫລອດໄປ ບາງຄົນຈະໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍຂາຍໜ້າຕະຫລອດໄປ. ³ຄົນທັງຫລາຍທີ່ສະຫລາດຈະຮຸ່ງເຮືອງ ເໝືອນດວງດາວສະຫວ່າງເທິງທ້ອງຟ້າ ແລະຜູ້ທີ່ສັ່ງສອນຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ເປັນຜູ້ຊອບທຳ ຈະຮຸ່ງເຮືອງເໝືອນດວງດາວຕະຫລອດໄປ.

⁴ດານີເອນເອີຍ ບັດນີ້ເຈົ້າຈົງນຳໜັງສືມ້ວນນັ້ນໄວ້ ແລະຕິຕາປະທັບໄວ້ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ ໃນເວລານັ້ນ ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະແລ່ນເຕັ້ນຊອກຫາຄວາມເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ.”

⁵ຂ້າພະເຈົ້າ ດານີເອນ ໄດ້ເຫັນຄົນອື່ນອີກສອງຄົນຍືນຍູ່ ແຕ່ລະຄົນຍືນຍູ່ແຄມແມ່ນ້ຳຄົນລະເບື້ອງ. ⁶ຄົນໜຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບຄົນທີ່ນຸ່ງຫົ່ມເຄື່ອງອັນສະຫງ່າງາມ ຊຶ່ງຍືນຍູ່ເໝືອນນ້ຳຂຶ້ນໄປວ່າ, “ຍັງອີກເທິງປານໃດສິ່ງອັດສະຈັນເຫລົ່ານີ້ຈະໝົດສິ້ນລົງ?” ⁷ຊາຍຜູ້ນຸ່ງເຄື່ອງອັນສະຫງ່າງາມໄດ້ຍົກມືທັງສອງຂຶ້ນເທິງຟ້າ ແລະໄດ້ສັນຍາຢ່າງໜັກແໜ້ນ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າອົງຊົງ

ພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນເພິ່ນເວົ້າວ່າ, “ຈະເປັນເວລາໜຶ່ງ, ສອງເວລາ, ແລະເຄິ່ງເວລາ ເມື່ອການປະຫັດປະຫານໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ຈິ່ງຈະສິ້ນສຸດລົງ.”

⁸ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ເພິ່ນເວົ້າ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ນາຍເອີຍ ສິ່ງນີ້ຈະສິ້ນສຸດລົງໄດ້ຢ່າງໃດ?”

⁹ເພິ່ນໄດ້ຕອບວ່າ, “ດານີເອນເອີຍ ເຈົ້າຈຶ່ງໄປເສຍດຽວນີ້ ເພາະຄຳເວົ້າເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກປົກປິດໄວ້ເປັນຄວາມລັບ ຈົນກວ່າເວລາສິ້ນສຸດນັ້ນໄດ້ມາເຖິງ. ¹⁰ປະຊາຊົນຈຳນວນຫລາຍຈະຂາວສະອາດບໍລິສຸດ ຄົນທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ ພວກເຂົາຈະຍັງເປັນຄົນຊົ່ວຢູ່ຕໍ່ໄປ ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ສະຫລາດຈະເຂົ້າໃຈ. ¹¹ຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາເລີກເຄື່ອງເຜົາບູຊາປະຈຳວັນ ແລະຕັ້ງສິ່ງແປກປະຫລາດອັນໜ້າຍ້ານໄວ້ ໄປຈົນເຖິງເວລາສິ້ນສຸດຈະເປັນເວລາ 1.290 ມື້. ¹²ແລ້ວຄວາມສຸກຈະມີກັບຄືນທັງຫລາຍທີ່ຍັງຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອເປັນເວລາ 1.335 ມື້. ¹³ດານີເອນເອີຍ ເຈົ້າຈຶ່ງເຊື່ອໄປຈົນເທົ່າມື້ຕາຍ ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຜູ້ລຸກຂຶ້ນມາຮັບເອົາລາງວັນຂອງເຈົ້າ ໃນເວລາສິ້ນສຸດໂລກ.”

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.